KAIKKIEN MAIDEN PROLETAARIT, YHTYKÄÄ!

Финская газета „ПУНАЙНЕН КАРЬЯЛА"

PUNAINEN KARJALA

NKP(b):n Karjalan AK:n, KASSR:n TpKK:n ja KALN:n lehti 17:s vuosikerta * Jokapäiväinen sanomalehti — Hinta 10 kop. 1/1 vk. 30:—, 1/2 vk. 15:—, 1/4 vk. 7:50

N:o 10 V. 1937 — Kuusipäivän 6:s päivä — Tiistaina tammikuun 12 p:nä

KANSANTAIDE

Tammikuun lopulla alkaa Leningradissa Karjalan taiteen dekaadi. Yli 400 musiikin, teatterin, laulun, kansantanssien, satujen kertojien edustajaa lähtee esittämään Leningradin yhteiskunnallisuudelle Karjalan taiteen saavutuksia.

Kirkkaissa väreissä kehittyy taide Karjalassa. Sen kukoistukselle on olemassa kaikki mahdollisuudet. Sosialismin hedelmöittävällä maaperällä kukkii kansan talanttisuus ja luomistyö loistavan kauniina. Kansa, joka eli tsarismin aikana sorrettuna ja kulttuurittomana, on proletaarisen revolutsion tulessa uudestisyntynyt. Tasa-arvoisena Sovettiliiton toisten kansojen kanssa rakentaa Karjalan kansa mainehikkaan bolshevistisen puolueen johdolla luokatonta yhteiskuntaa, kommunismia.

Karjalan kansan talanttisuus, sen luova energia tulee voimakkaana esille kansan vanhassa ja uudessa folklorissa. Kantele, Karjalan kansan soitin, soi uudella tavalla, laulaen Karjalan ja kaikkien Sovettiliiton kansojen sankarillisesta taistelusta, sosialismin voitoista, rajattomasta rakkaudesta sosialistiseen isänmaahan ja suurelle Stalinille.

Sosialismi kasvattaa ihmiset uusiksi, vanhat tuntevat itsensä nuoriksi. Kansan syvien rivien keskuudessa syntyy joka päivä uusia runoilijoita, soittajia, satujen kertojia, laulajia. Näiden kansan luomistyön tuotteiden kokoaminen ja taiteellisessa muodossa esittäminen on se perusta, jolta kehittyy todellinen sosialistinen taide. Suuri proletaarinen kirjailija Maksim Gorjkij ei väsynyt alleviivaamasta tätä. Sovettikirjailijain I Yleisliittolaisessa edustajakokouksessa hän sanoi: "Toistan: taiteellisen sanan alku on kansan runoudessa. Kootkaa kansanrunonne, ottakaa oppia niistä, kehittäkää niitä. Kansan runous antaa erinomaisen paljon ainehistoa teille ja meille, Sovettiliiton runoilijoille ja suorasanaista kirjoittaville. Mitä paremmin me tulemme tuntemaan menneisyyden, sitä syvemmin ja riemukkaammin tunnemme luomamme nykyisyyden suurenmoisen merkityksen."

Karjalan kansalla on rikas menneisyyden kulttuuriperintö, ja joka päivä luovat kansan tunnetut ja tuntemattomat sanaseppot uusia tuotteita. Sovettimaamme säveltäjät ja kirjailijat tekevät folklorin perusteella ihania sävellyksiä ja runoelmia. Mainiona esimerkkinä tästä on nuoren, lahjakkaan karjalaisen säveltäjän Pergamentin Kalevala-aiheinen "Aino"-sinfonia. Tästä ovat myös osoituksena monet muut säveltäjiemme folkloriaiheiset sävellykset. Kuvanveistäjä toveri Rautasen mestarillisissa puuveistoksissa astuu elävänä eteemme Karjalan kansan vuossatainen taistelu vapautensa puolesta tsaristisesta orjuudesta; niissä tulee esille Karjalan kansan nykyinen onnellinen ja varakas elämä. Lähiaikoina ryhtyvät Karjalan säveltäjät ja kirjailijat luomaan Kalevala-aiheista oopperaa. Karjalan kansalla, samoin kuin kaikilla Sovettiliiton kansoilla on mistä kertoa. Sellaiset sankariteot kuin toveri Antikaisen legendamainen suksijoukon retki ja kymmenet ja sadat muut Karjalan kansan sankariteot ovat lukemattomien laulujen, runoelmien, näytelmien, sävellysten ehtymättömänä lähteenä ja aiheena.

Parin kolmen vuoden aikana on itsetoiminnallinen taide Karjalassa kehittynyt vaimakkaasti. Petrovskin, Soutjärven, Kiestingin ja Kalevalan rajonien kolhoosnikkanaisten kuorot ovat tästä kirkkaina osoituksina. Pienistä itsetoiminnallisista ryhmistä ovat ne kasvaneet korkealla taiteellisella tasolla oleviksi kollektiiveiksi, joiden esitykset saavat kaikkialla osakseen valtavat suosionosoitukset. Esitystensä ainehistona käyttävät nämä kuorot folkloria. Erinomaisena osoituksena siitä, minkälaisiin tuloksiin päästään käyttämällä kansan luomistyön tuotteita, on toveri Gudkovin johtama kanteleorkesteri. Tasavaltamme sinfoniaorkesteri on lyhyessä ajassa myös kehittynyt sellaiseksi taiteelliseksi kollektiiviksi, joka ansiokkaasti esittää musiikin suurimpien mestarien sävellyksiä.

Klubeilla ja lukutuvilla toimii kymmeniä ja satoja dramaattisia piirejä, laulukuoroja, kansantanssiryhmiä, soittoryhmiä jne. Oikealla johdolla kehittyy näistä itsetoiminnallisista ryhmistä huomattavia taiteellisia kollektiiveja, joilla on korvaamaton merkitys työläisten ja kolhoosilaisten kulttuurisen levon järjestämisessä. Hyvänä esimerkkinä tällaisista itsetoiminnallisista ryhmistä on Kontupohjan paperikombinaatin kansantanssien ryhmä ja excentrinen orkesteri. Siitä puhuvat myöskin Petroskoissa Uritskin ja Suksitehtaan klubien kuorojen esitykset. Ripeästi kehittyvät teatterimme. Venäläisen dramaattisen teatterin työ osoittaa voimakasta taiteellista kasvua. Karjalan kansallinen dramaattinen teatteri, joka osallistuu esityksillään Karjalan kansantaiteen dekaadiin Leningradissa, kasvaa niin aatteellisessa kuin taiteellisessakin tasossa.

Työläisten, kolhoosnikkain, puna-armeijalaisten ja koululaisten itsetoiminnallisen taiteen perustalla versovat ja kehittyvät taiteelliset kollektiivit, jotka propageeraavat ei vain Karjalassa, vaan sen rajojen ulkopuolellakin Karjalan kansan talanttisuudesta, luovasta kyvystä, kulttuurisen tason myrskyisestä kasvusta.

Monilukuiset taiteen ja kirjallisuuden työntekijäin kohtaukset Karjalan bolsheviikkien johtajan toveri Irklisin luona ovat parhaimpana osoituksena siitä jokapäiväisestä huolenpidosta ja avusta mitä puolue ja hallitus osoittaa kansan luomistyön ja taiteen kehittämiselle. Syvällä kiitollisuuden tunteella ovat Karjalan taiteen työntekijät ja koko Karjalan työtätekevä väestö ottaneet vastaan Leningradin bolsheviikkien johtajan toveri Zhdanovin aloitteen Karjalan taiteen dekaadin järjestämisestä Leningradissa. Samanlaisella kiitollisuuden tunteella ottavat Karjalan taidetyöntekijät vastaan sen jokapäiväisen avun ja tuen, jota niille osoittavat Leningradin taidetyöntekijät.

Karjalan taiteen dekaadilla Leningradissa ei ole vain Karjalan taiteilijoille kasvattava ja opettava merkitys — sillä on myöskin suuri poliittinen merkitys. Se demonstreeraa leniniläis-stalinilaisen kansallisuuspolitiikan voitoista Karjalassa, se demonstreeraa Karjalan kansan vapaasta ja varakkaasta elämästä.

Syvästi tuntien suuren vastuunalaisuutensa puolueen, Karjalan hallituksen ja Karjalan kansan edessä, tahtoo jokainen dekaadiin osallistuva antaa parasta mitä hän voi.

Sosialismi on kohottanut miljoonat uuteen elämään. Se on antanut tsarismin sortamille kansoille vapauden ja onnen. Ihanissa väreissä kukoistaa ja kehittyy Sovettiliiton kaikkien kansallisuuksien kulttuuri, muodoltaan kansallinen ja sisällöltään sosialistinen, maan, jota johtaa sosialismin uusiin voittoihin suuren Stalinin nerous ja teräksinen tahto.

Sovettiliiton TpKK:n VII kokoonpanon 3:s sessia

Sovettiliiton Toimeenpanevan Keskuskomitean 3:nnen sessian avaus tapahtuu tammikuun 11 päivänä 1937 kello 18 Suuressa Kremlin palatsissa.

Sessian työjärjestys:

I. a) Sovettiliiton valtiobudjetti vuodelle 1937.

b) Toimintaselostus Sovettiliiton valtiobudjetin täyttämisestä vuonna 1935.

Selostaja tov. **F. G. Grinjko.**

Sovettiliiton TpKK:n budjettikomissin apuselostus Sovettiliiton valtiobudjetista vuodelle 1937 ja Sovettiliiton valtiobudjetin täyttämisestä vuonna 1935.

Selostaja tov. **S. E. Tshutskajev.**

II. Sessioiden välisellä ajalla hyväksyttyjen ja Sovettiliiton TpKK:n sessian vahvistettavaksi kuuluvien päätöksien vahvistaminen.

Selostaja tov. **I. A. Akulov.**

Sovettiliiton TpKK:n sihteeri **I. Akulov.**

Sovettiliiton TpKK:n NKP(b):n ryhmän istunto pidetään samassa paikassa (Suuressa Kremlin palatsissa) tammikuun 11 päivänä kello 17.

STALININ NIM. OM. TSARITSYNIN PUOLUSTUSMUSEO

Tammikuun 3 päivänä Stalingradissa avattiin kansalaissodan mainio muistomerkki — Stalinin nim. om. Tsaritsynin puolustusmuseo. Museo sijaitsee Vokzaljnaja-torilla siinä rakennuksessa, jossa sankarillisen kansalaissodan aikana oli Tsaritsynin puolustuksen esikunta, jota johti toveri Stalin. Museossa on 8 osastoa. Mitä arvokkaimmat historialliset dokumentit — valokuvat, sanomalehdet, prikaasit, julistukset, kuvat ja kuvapatsaat antavat kuvan Tsaritsynin revolutsioonisesta menneisyydestä, kansalaissodan alkamisesta, Tsaritsynin piirityksestä, toveri Stalinin saapumisesta Tsaritsyniin, taistelusta Denikinin armeijaa vastaan, Tsaritsynin valtaamisesta, denikiniläisten hajoittamisesta. Laaja osasto on omistettu Stalingradin sosialistiselle rakennustyölle.

Kuvassa: Stalinin nim. om. Tsaritsynin puolustusmuseo.

Foto Makletsovin (Sojuzfoto)

Leningradin rautatieläisten kirje SSSR:n kansojen johtajalle — revolutsion lokomotiivin suurelle kuljettajalle toveri I. V. STALINILLE

Me, leningradin rautatieläiset, samoin kuin myöskin rautatietransportin kaikki työntekijät, suuren tyydytyksen tunteella luimme kulkulaitosasiain kansankomissaarimme tov. L. M. Kaganovitshin raportin rautatietransportin vuosiplaanin ennen määräaikaisesta täyttämisestä.

Tänään me, Leningradin veturidepojen stahanovilaiset, krivonosilaiset ja udarnikat olemme kokoontuneet käsitelläksemme sitä, miten meidän on työskenneltävä vuonna 1937, tehdäksemme toisen stahanovilaisen vuoden stahanovilais-krivonosilaisen liikkeen uuden kukoistuksen ja transportin nousun vuodeksi.

Ensimmäisen sanamme, syvän rakkauden, kunnioituksen ja uskollisuuden sanamme me kohdistamme Teille, toveri Stalin, sosialismin suuren Konstitutsion luojalle ja perustajalle, Sovettimaamme kaikkien voittojen innoittajalle ja organisaattorille.

Me, rautatieläiset, Teidän johdollanne olemme tulleet uusiksi ihmisiksi. Te olette meitä väsymättä opettaneet, innostaneet, Te olette meitä lämmittäneet suuren sydämenne lämmöllä. Niinkuin kansankomissaarimme toveri L. M. Kaganovitsh oikein sanoi, transportissa saavutetut voitot ovat stalinilaisia voittoja.

Paljon vaikeuksia on ollut ja on vielä tiellämme käydessämme taistelua transportin työstä Teidän antamienne ohjeiden täyttämisen puolesta.

Ensimmäiset talvikuukaudet, jolloin transportti kohtasi eräitä vaikeuksia, osoittivat, kuinka paljon vielä ja sitkeästi on tehtävä työtä voittojen lujittamiseksi, niiden moninkertaistuttamiseksi ja transportin eteenpäin viemiseksi sitä tietä, jonka Te olette meille osoittaneet.

Maassamme transportilla, joka yhdistää yhtenäiseksi kokonaisuudeksi monilukuiset alueet ja rajonit, kuten Te sanoitte, on suuri valtiollinen merkitys. Koko vastuunalaisuuden täydellisesti ymmärtäen me ilmoitamme Teille, toveri Stalin, että rautatieläiset, jotka rakkaan kansankomissaarinsa toveri L. M. Kaganovitshin johdolla ovat jo kulkeneet taistelun ja voittojen vaikean ja mainion tien, eivät petä maatansa, joka kulkee stalinilaisen Konstitutsion lipun alla kommunismiin.

Jo nyt, näinä päivinä, suorittamiemme taloudellisten toimenpiteiden ja stahanovilais-krivonosilaisen liikkeen uuden nousun tuloksena me alamme päästä vaikeuksista, joita viime aikoina on ollut.

Meidän syvä vakaumuksemme siitä, että transportti tulee edelleenkin kohoamaan korkealle, perustuu stahanovilais-krivonosilaisen liikkeen voimakkuuteen, riviemme tiivistymiseen bolshevistisen puolueen ympärille, johtajamme ja opettajamme toveri Stalinin ympärille.

Kun ensimmäisinä talvikuukausina osa rautatieläisistä alkoi antaa perään ja siellä täällä alkoivat nostaa päätänsä määrärajan julistajat, alkoi liikehtiä piiloutunut vihollinen — suuren rautatiekonveijerin kaikilla puolilla vastaukseksi kansankomissaarimme taistelukutsuun kohosi eri ammatteihin kuuluvien työläisten joukosta uusia satoja ja tuhansia stalinilaisia oppilaita — stahanovilais-krivonosilaisen työn sankareita.

Paljastaen kauttaaltaan valheelliset, taantumukselliset, määrärajan edustajain mielipiteet, jotka selvittivät kuljettajien ja heidän apulaistensa työn huononemista hiilen kokoonpanoon vetoamisella, kohosi Smolenskin depon veturinkuljettaja toveri Katshen ja vastoin virheellistä käsitystä kattilan toiminnan absoluuttisesta riippuvaisuudesta hiilen kokoonpanosta alkoi kuljettaa junia kaikenlaisella hiilellä lisäten kulkunopeutta.

Häntä seurasivat meidän leningradilaiset kuljettajamme Akimov, Netunajev, Beljakov, Filin, donilaiset kuljettajat Krivonos ja toiset, Kaukaisen Idän rautateiden veturinkuljettajat Bezhanov ja Bojarintsev — koko rautatieverkoston sadat kuljettajat.

Byrokraatit ja heidän apurinsa — lorvailijat tuotannossa — olivat sitä mieltä, että talviolosuhteissa vetureiden remontin jouduttaminen ja remontin laadun parantaminen on mahdotonta. Silloin Tomskin rautatien kaukaisen Taigan depon vetureita remontteeraavien kompleksiprikaadien prikadiirit tt. Safronov, Dobrovolskij ja Petrov käytännössä osoittivat täysin mahdolliseksi vetureiden puhdistusremontin systemaattisen suorittamisen yhden työvuoron aikana, ja muutamina päivinä kaksikin veturia työvuoron aikana, ja tämän yhteydessä turvasivat remontin korkean laadun. Meidän leningradilaiset remonttiprikaadimme alkoivat suorittaa FD-vetureiden remontin 5 tunnissa.

Donin rautatien Liman-Sever depossa veturin hyvän ja nopean remontin puolesta kompleksiprikaadien välillä kehittyneen sosialistisen kilpailun lipun kohotti Sergei Ivanovitsh Dzjuba, Stalinin rautatien Postyshevin depossa — Konstantin Illarionovitsh Basov, Dzerzhinskin nim. om. rautatien Orelin depossa — Vasilij Anisimovitsh Muzalevskij, Odessan rautatien Kotovskin depossa — Pjotr Konstantinovitsh German, Kaukaisen Idän rautatien Ryzhinon depossa — Dmitrij Hrisanfovitsh Antonenko ja monet muut.

Ja tänään jo sadat viilarit ja prikadiirit, seuraten etumaisten esimerkkiä, korkealaatuisesti remontteeraavat veturin yhdessä työvuorossa ja lyhyemmässäkin ajassa.

Kun Molotovin nim. om. rautatien Hilokskin osaston dispetsheri tov. Danilkin taistelussa junien tarkan ja keskeytymättömän kulun puolesta saavutti tyhjän junan kulkunopeudeksi joulukuun 25 päivänä 670 kilometriä, joulukuun 24 päivänä — 756 kilometriä, joulukuun 26 päivänä — 785 kilometriä ja joulukuun 28 päivänä — 873 kilometriä, dispetsherien keskuudesta kohosi heti satoja uusia junien nopean liikkumisen mainioita organisaattoreita.

Rautatiemme dispetsheri tov. Andrejev ei vain saavuttanut kulkunopeuden vielä suurempaa ylittämistä, vaan turvasi myöskin junien sataprosenttisen kulun aikataulun mukaan. Ja tammikuun 5 päivänä M. Donbassin rautatien Paveletskin osaston dispetsheri kilpailussa Danilkinin ja Andrejevin kanssa saavutti tyhjän junan keskivuorokausittaiseksi nopeudeksi 989 kilometriä.

Samanlaisia uusia korkeita näytteitä todella stahanovilais-krivonosilaisesta työstä meillä on myöskin junien kokoonpanijoiden keskuudessa, tarkastajien, konduktöörien, asematyöntekijöiden, ratatyöläisten keskuudessa.

Transportissa kilpailu kehittyy yhdessä stahanovilaisten teräsvalurien ja teollisuuden muiden alojen etumaisten työläisten mahtavan liikkeen kanssa.

Tammikuun 6 päivänä 30 rautatien komentajan, polittyöntekijän ja stahanovilais-krivonosilaisten Seloktovin neuvottelun aikana, jonka oli järjestänyt kulkulaitosasiain kansankomissaari toveri L. M. Kaganovitsh, Lokakuun rautatiemme johtajat ja stahanovilaiset sitoutuivat lastaamaan vuorokausittain vähintäin 3.400 vaunua, toisinsanoen plaanin yli 460 vaunua vuorokaudessa, ja purkamaan joka päivä vähintäin 6.000 vaunua.

Me, Leningradin kaupungin depon veturinkuljettajat, veturinkuljettajien apulaiset, lämmittäjät, viilarit ja kompleksiremonttiprikaadien prikadiirit, insinöörit ja teknikot täydellisesti kannatamme tätä ilmoitusta ja sitoudumme heti tammikuun 1 päivästä alkaen turvaamaan:

Vetureiden teknillisen nopeuden — 34 kilometriä.

Veturien vuorokauden keskinopeudeksi tammi-helmi-maaliskuun aikana — 300 kilometriä.

Puhdistusremonttien väliseksi matkaksi asetetun 3.800 kilometrin asemasta — 5.000 kilometriä.

Jokaisen veturin puhdistusremontin yhdessä työvuorossa, remontin laadun ollessa korkealla.

Likvideeraamaan junienvälisen remontin.

Me tunnemme tämän asetetun tehtävän koko vastuunalaisuuden sitäkin enemmän, koska sitä on täytettävä transportille vaikeissa talviolosuhteissa.

Me ymmärrämme, että edessä on päättävä ja sitkeä taistelu kurin edelleen lujittamisen puolesta, kulttuurisuuden kohottamisen puolesta työssämme, siirtymisen puolesta työn toiseen — korkeampaan luokkaan.

Mutta nojautuen taistelumme koko kokemukseen, transportin etumaisten ihmisten initsiatiiviin, me lupaamme Teille, toveri Stalin, vielä enemmän ja enemmän, kehittäen sosialistista kilpailua ammattialojen välillä, eri työntekijöiden, prikaadien, työvuorojen ja työosastojen välillä Leningradin aluekomitean ja sen mainion johtajan toveri A. A. Zhdanovin johdolla tehdä vuonna 1937 Leningradin depon täysin stahanovilais-krivonosilaiseksi.

Me haastamme sosialistiseen kilpailuun teknillisestä nopeudesta, remontin laadusta ja vauriottomasta työstä Leninskin rautatien Moskva-Sortirovotshnaja ja Moskva—Passazhirskaja depot.

Päätehtäväksemme asetamme Leningradin solmun poikkeuksetta kaikkien työntekijöiden vetämisen sosialistiseen kilpailuun.

Ei yhtään työntekijää, joka ei ole omaksunut normeja — tässä se loosunki, jolla me, Leningradin rautatieläiset, lähdemme sosialistiseen kilpailuun toisena stahanovilaisena vuonna.

Me käännymme rautatietransportin kaikkien työläisten ja komentajien puoleen kehoituksella järjestää sosialistinen kilpailu osastojen, asemien, rataosien, veturiprikaadien, kompleksiremonttiprikaadien välillä siten, ettei meillä vuonna 1937 olisi jälellejääneitä osia.

Me kehoitamme kaikkia komentajia, insinöörejä, teknikkoja ja kaikkia rautatietyöläisiä kannattamaan todellisella bolshevistisella tulisuudella transportissa suuren stalinilaisen Konstitutsion hyväksymisen merkitsemiseksi alkanutta transportin udarnikkojen ja stahanovilais-krivonosilaisten uutta stalinilaista kutsuntaa.

Me, Leningradin rautatieläiset, esitämme lujan varmuutemme, että mainion, väsymättömän taistelujohtajamme Lazar Moisejevitshin kutsun — muodostaa tammi-helmi- ja maaliskuun kilpailun uuden nousun kuukausiksi transportissa — ottavat vastaan rautatietransportin kaikki työntekijät, että sen ottavat elävästi vastaan kaikkiin ammatteihin kuuluvat rautatieläiset.

Olemme lujasti vakuutettuja, että paljastettuaan ja tuhottuaan vihamielisten häntyreiden jätteet, rautatieläisten armeija stalinilaisen Konstitutsion lipun alla lähtee eteenpäin uusiin voittoihin ja kunnialla täyttää kansojen rakkaalle johtajalle — suurelle Stalinille antamansa lupaukset.

Eläköön udarnikkojen ja stahanovilais-krivonosilaisten uusi stalinilainen kutsunta rautatietransportissa!

Eläköön stahanovilais-krivonosilaisen liikkeen isä — meidän johtajamme, opettajamme ja ystävämme toveri **Stalin!**

Eläköön suuren Stalinin mainio asekumppani, meidän rakas stalinilainen kansankomissaarimme, meidän Lazar Moisejevitsh **Kaganovitsh!**

Kirjeen on allekirjoittanut Leningradin kaupungin veturidepojen 470 veturinkuljettajaa, veturinkuljettajien apulaista, lämmittäjää, remonttikompleksiprikaadin työläistä, teknikkoa, insinööriä ja komentajaa.

Elintarveteollisuuden kansankomissariaatin tehtaiden ja sovhoosien kaikille tirehtööreille, pääinsinööreille, puoluekomiteoiden sihteereille ja tehdas- ja paikalliskomiteoiden puheenjohtajille

Kalastuslaivaston kaikille kapteeneille, mekanikoille, politosastojen päällikköiden apulaisille, stahanovilaisille

Muurmannin trallaajalaivasto antoi stahanovilaisen työn näytteen, pyydystäen vuonna 1936 2.083.000 sentneriä kalaa, kun se vuonna 1935 oli kalastanut 1.136.000 sentneriä. Keskinkertainen kalansaanti yhtä trallaajaa kohden teki vuonna 1936 28.100 sentneriä, plaanin ollessa 21.000 sentneriä. Kymmenet trallaajat saivat kalaa yli 30 ja 40 tuhatta sentneriä ja stahanovilaisen liikkeen alkuunpanija trallaajalaivastossa, Kirovin nim. om. trallaaja — 52 tuhatta sentneriä.

Trallaajalaivaston ordenistikapteenit toverit Tislenko, Skornjakov, Kononov, P. Kapytov, A. Novozhilov, Taran, Kats, Bogdanov, V. Kopytov, S. Kopytov, N. Novozhilov ovat kääntyneet aluksiensa miehistön nimessä ehdotuksella alkaa sosialistisen kilpailun vuoden 1937 kalastusplaanin täyttämisestä Lokakuun revolutsion 20 vuosipäiväksi, kaikkien trallaajien muuttamisesta stahanovilaisiksi laitoksiksi.

Päätöksen vuoden 1937 plaanin ennen määräaikaisen täyttämisen puolesta ja tuotantolaitostensa stahanovilaisiksi laitoksiksi muuttamisen puolesta alettavasta kilpailusta ovat tehneet myöskin Moskovan useiden leipätehtaiden, maan konservitehtaiden, maan lihakombinaattien, sokeritehtaiden työläis-stahanovilaiset, insinöörit ja tirehtöörit.

Kaikkien tuotantolaitoksien työläisten, insinöörien ja tirehtöörien velvollisuutena on tähän kilpailuun yhtyminen.

Taistelu vuosiplaanin ennen määräaikaisesta täyttämisestä, plaanin, joka on minimaalinen tehtävä jokaiselle tuotantolaitokselle, on alettava uuden vuoden ensimmäisistä päivistä alkaen.

Tämän taistelun menestys tullaan ratkaisemaan kaikkien dekaadi- ja kuukausiplaanien menestyksellisellä täyttämisellä ja ylittämisellä.

Taistellen vuosiplaanin määrällisten ja erikoisesti laadullisten tehtävien maksimaalisen ylittämisen puolesta tuotantolaitosten työläisten, insinöörien ja tirehtöörien on turvattava sanitäärisuuden ja hygienisyyden edelleen kohoaminen tuotantolaitoksissa, tuotanto- ja finanssikurin lujittuminen, vahvistettujen reseptien ja tuotantojärjestelyn ankara noudattaminen, elintarpeiden laadun, ravintopitoisuuden ja maun edelleen paraneminen.

Kehoitan jokaisessa tuotantolaitoksessa, jokaisessa työosastossa käsittelemään ja osoittamaan konkreettiset toimenpiteet näiden tehtävien toteuttamiseksi, vetämään esille ja mobilisoimaan olevat reservit tammikuun plaanin, ensimmäisen ja sitä seuraavien kvarttaalien plaanien maksimaalisesti ylittämiseksi.

Eteenpäin, uusiin menestyksiin!

A. Mikojan.

Elintarvetyöntekijät vastaavat kansankomissaarinsa vetoomukseen

Tammikuun 10 päivänä Sovettiliiton elintarvetuotantolaitosten työläiset, toimitsijat ja insinööri-teknilliset työntekijät pitivät miitinkejä, jotka omistettiin tov. A. I. Mikojanin kirjeen käsittelylle, kirjeen, jossa kehoitetaan sosialistisen kilpailun kehittämiseen vuonna 1937. Kaikissa puheissa oli sama ajatus — vastata kansankomissaarin kirjeisiin stahanovilaisilla töillä. Moskovan Mikojanin nim. om. lihakombinaatin makkaratehtaan työläiset sitoutuivat täyttämään vuosiplaanin suuren proletaarisen revolutsion XX vuosipäivään mennessä, kohottamaan tuotteiden laatua, valmistamaan makkaraa 125 eri lajia. Työläiset päättivät muuttaa makkaratehtaan huhtikuun 1 päivään mennessä stahanovilaiseksi tuotantolaitokseksi, täyttää uudet normit koko tehtaalla vähintäin 130 prosentilla.

Moskovan Gorjkin nim. om. maitokombinaatin työläiskollektiivi sitoutui täyttämään vuoden 1937 plaanin ennen määräaikaa — valmistamaan erilaisia tuotteita 83.200 tonnia, kun viime vuonna valmistettiin 72.600 tonnia.

Moskovan kondiittoritehtaan "Boljshevik" työläiset, insinöörit ja toimitsijat sitoutuivat myöskin täyttämään ennen määräaikaa vuoden 1937 plaanin.

Harjkovin tapakkatehtaan työläiskollektiivi sitoutui täyttämään vuosiplaaninsa Lokakuun revolutsion XX vuosipäivään mennessä.

Väenlasku suoritettiin hyvin

Jo 7 päivän illalla saapui Kalevalan rajonin keskukseen tiedoitukset rajonin kaukaisimmistakin kylistä väenlaskun suorituksesta. Tiedot osoittavat, että rajonin väkiluku on huomattavasti lisääntynyt.

Luetteloitsijoita työskenteli 101 henkilöä ja 23 henkilöä instruktoreina ja kontrolleina. Parhaana luetteloitsijana on merkitty Aleksandra Baranova. Hän joutui työskentelemään vaikeassa tilanteessa, jota etukäteen ei oltu huomioitu, mutta täytti tehtävän hyvin.

Väestö auttoi kaikin keinoin luetteloitsijoita. Niinpä 70 vuotias Uoti Bogdanov sanomalehtien mukaan laati etukäteen vastaukset kaikista perheen 13 jäsenestä. Mikkolan kylästä kotoisin oleva Anna Malyigin luullen, ettei hän tullut luetteloihin, saapui 20 km päästä Uhtualle ilmoittamaan, ettei hän ole tullut luetteloihin.

Puolue- ja sovettielimet sekä rajonilehti on auttanut työtä tyydyttävästi.

I. S.

Me voimme työskennellä hyvin

(KARELLES-TRUSTIN PÄÄINSINÖÖRI P. M. PARTSHUKOV)

Puolue ja hallitus kiinnittävät valtavan suurta huomiota metsätöiden kehittämiseen tasavallassamme.

Ansaitsee tulla mainituksi, että vuonna 1936 on mekanisoitujen punktien rakentamiseen ja varustamiseen käytetty 26 miljoonaa ruplaa. Tästä käy selvästi ilmi, miten suurta huolta pitää sovettivaltio meistä, Karjalan puutavaratyöntekijöistä. Ja meidän tehtävämme on vastata sitkeällä työllä, vastata miljoonilla festmetreillä tähän huolenpitoon.

Me voimme työskennellä hyvin. ”Karelles”-trustin 32 mekanisoidulla punktilla on 246 traktoria ja 77 autoa. Mekanisoiduilla punkteilla on 13 tuhatta työläistä. Tämä ihmisten armeija, joka on aseistettu erinomaisilla koneilla, voi joka päivä hakata 20—25 tuhatta festmetriä ja ajaa vähintäin 30—35 tuhatta festmetriä puutavaraa.

Joku päivä sitten tuli kylmä ja talvinen ilma. Mekanisoiduilla metsätyöpunkteilla on tärkeintä ajo, jota nyt voidaan suorittaa täydellä vauhdilla. Viittailut huonoon ilmaan, jotka aikaisemminkin 90 tapauksessa 100:sta olivat vailla perusteita, nyt eivät kestä minkäänlaista arvostelua. Voidaan suorittaa ajoa täydellä kuormalla. Mutta tästä huolimatta monet traktorija vieläpä autobaasatkin, lukuunottamatta Pain ja Olymbian baasoja, eivät tosiasiallisesti ole vieläkään alkaneet ajoa.

Esimerkkiä sietämättömästä työskentelystä osoittavat Prääsän lespromhoosin johtajat (tirehtööri tov. Bauer). Prääsässä koko neljännen neljänneksen ajan olivat koneet toimettomina, mutta tästä huolimatta, siellä ei ole yhtään kiloa polttoainetta. Osaksi tähän olemme syyssä myös me — trustin johtavat työntekijät — jotka rauhallisesti olemme suhtautuneet tähän suureen epäkohtaan. Mutta on riidatonta, että jos toveri Bauer olisi bolshevistisesti, eikä muodollisesti, suhtautunut tähän asiaan, niin traktorit eivät lespromhoosissa nyt seisoisi polttoaineen puutteessa. Kaikkien puutavaratyöntekijäin tulee ymmärtää, että me olemme päästäneet hyvää aikaa paljon ohitsemme ja tällä hetkellä on kallis joka tunti. On kiirehdittävä ja joudutettava. Transporttipuolella on organisoitava ympärivuorokautinen työskentely.

Kaikkein kiireellisin työ mekanisoiduilla punkteilla on nyt teiden jääpeitteen muodostaminen. Kirjaimellisesti kahden vuorokauden sisällä voidaan ja on suoritettava tämä työ. Kaikki traktorit ja autot on saatettava ajoreiteille nopeasti. Kaikki mahdollisuudet siihen, että koneet otetaan käytäntöön heti, ovat meillä olemassa, sillä suurin osa mekanismeista, remonttitöiden hitaasta suorituksesta huolimatta, on saatettu kuntoon, ja että puutavaraa on olemassa traktori- ja autoteiden varsilla.

Ei saa sallia ajoa vajaalla kuormituksella. On ajettava täydellä kuormalla ja ympäri vuorokauden. Tässä ovat tärkeimmät tehtävät tällä hetkellä mekanisoiduilla punkteilla.

Instrumenttu on lutskovoi pila i onjeshkoin savodan kirves.

Stahanovtsu Terentjev ne tolj-ko itse ruadau hyvin, no häi auttau i toizie. Venjal verbuitut ruadajat Ivon Teitsiinin i Taras Teitsiinin ni konsu ei nähty metsie silmih, a konsu kuun päivät ruattih yhtes Jegor Grigorjevitsan kel — roittih stahanovtsakse. Nygöi Teitsiinä leikatah 25—30 festmetrilöin päiväs.

A. Lesnoi.

Metsymuasteri

Lindujärven punktan lesoruubu Jegor Grigorjevitsh Terentjev on suamoi kulutshu i suamoi mainittava ihmine Petrovskoin rajonas. Jegor Grigorjevitsh jo 12 vuottu yhtymittua ruadau metsydielolois. Nämis 12 vuvves häi osutti itseidäh ku hyvä udarniekku, metsymuasteri.

No kaiken omassah masterstvon häi osutti vaste vuosi takaperin, konsu savodihes veliikoi stahanovskoi liikeli. Nygöi Jegor Grigorjevitsh on paras raionan stahanovtsu. Häi pävy päiväs leikkuau 35 i 50 festmetrilöin, a 31 päiväl dekabrjankuudu Terentjev kahten abulazenkel leikkai 131 festmetrie i ustanovi yleiskarjalasen rekordan metshän leikkavos.

— No tämä vie ei ole nousematoi tulos — sanou Jegor Grigorjevitsh. Minä yhtyin Karjalan parahien lesoruuboin kel sorevnovaanieh i asetin itsen iel tehtävän ei asettuo suannusil resuljtuatoil, a mennä edehpäi Lyhyön aijan peräs minä ylitän endisen oman rekordan metshän leikkavos i nostan ruavon 150 festmetrihsäh päiväs. Täs dielos minä olen uveerennoi. Sendäh shto tiijän, kui suuri on sotsialistitseskoin sorevnovaanien vägi. Meil pidäy tavata i jättiä edumaset kapitalistoin mualoin predrijaatiet ruavon kohottamises metsydielos. Meijän metsystahanovtsoin tehtävy on moine shtobi tämä 1937 jälgimäine vtoroin pjatiletkan vuosi luadie lesnoin promislennostin voittovuvvekse.

Minä tervehtän 1937 vuvven sorevnovaaniedu kudai leveilöy kaikkie meijän muadu myö. Teräksen suluapien jälgeh, kudamat annetan äijy raudua, tsugunua, meil lesoruboi pidäy savodie sorevnovaanie keskenäh, sendäh, shtobi andua gosudarstval metsiä sen verdu mi pidäy.

Sen mi minul andau vällän suaha korgiet tulokset metsän leikkovas voibi imeijä joga lesoruubu. Minä ruan abuniekkoin kei, kudamat karsitah i perätän oksil. Ruavos on porjadku. Ruadua aigua en menetä tyhjäh.

15 vuotta banditismin likvidoimisesta Karjalassa

Ensimmäinen taistelu

Pieningän kylän valtaus

ENSIMÄINEN kohtaus valkoisten kanssa tapahtui kalasaunoilla, 15 km itään Pieningästä, jossa tiedustelu kaappasi 4 valkoisten tiedustelijaa. Kuulustelussa he ilmoittivat Pieningän kylässä olevan vartioston, jonka vahvuus on 11 miestä. Pidettiin lyhyt levähdys. 2:n komppania sai tehtäväkseen kaapata tämän vartion. Yhtään miestä niistä ei saanut päästä karkuun. Komppania valtasi 12 p:n aamuvarhain lyhyen laukaustenvaihdon jälkeen Pieningän kylän. Vangiksi otettiin 9 karjalaista ja suomalainen jääkäriväapeli. Kahakassa kaatui vartioston päällikkönä ollut vänrikki. Saaliina: 11 kivääriä, mauseri, 10.000 patruunaa ja hevonen.

Tietön taival Honkaniemestä Pieninkään oli raskas liikkua. Maastossa toinen toistaan seuraavia suuria nousuja ja laskuja. Matkalla uupui viisi kurssilaista. Osottautui myös, että 9 konekivääriä olivat liian raskaita mukana kuljetettaviksi. Uupuneitten kurssilaisten kanssa lähetettiin takaisin 2 konekivääriä. Pieningässä pidettiin vuorokauden lepo.

Tiedustelija

(Katkelma GENNADY FISCHIN kirjasta ”KIIMASJÄRVEN VALTAUS” Katkelmassa kuvataan suksijoukon tiedustelijain tuloa Pieninkään)

— — — —

Suksijoukko sai tunnin levon. Mutta meidän, tiedusteluun määrättyjen, oli lähdettävä heti ja me lähdimme. Jaoin osastoni kahtia. Itse kuljin edellä, osasto puolen kilometrin päässä perässäni Leinon johtamana. Olin itse etumaisena tiedustelijana.

Matka kulki halki tiettömän metsän. Hiljaa tuutivat naavaiset kuuset, karistellen lunta oksiltaan, suksen alla suhisi hangen kirsi.

— — — —

Uneton yö ja kulku tässä pakkasessa alkoi vaikuttaa. Nämä ajatukset kulkivat edessäni kuin puoliunessa ja minä taisin todellakin torkahtaa matkallani. Näistä hämäristä muistoistani ja haaveiluistani havahduin äkkiä, kuulen kaukaista puhelua.

Avattuani silmäni huomasin sadan askeleen päässä itsestäni pienen kylän. Läheisen pirtin katolla liehui valkoinen lippu. Pirtin portailla seisoi neljä aseistettua miestä. Katsahdin taakseni. Parinsadan metrin päässä minusta päättyi epätasainen metsä eikä ketään osastostani näkynyt.

Olin edennyt liiaksi. Miehet seisoivat portaitten edessä jokseenkin rauhallisina. Nyt jo huomasivat minut. Takaisin kääntyminen olisi ollut turhaa — kolme-neljä kuulaa olisi ollut selässäni. Jäi yksi tie — eteenpäin. Ja minä menin eteenpäin.

Hiihdin tasaisesti, rauhallisesti, miettien hitaasti keinoa, miten saisin heiltä elämästäni kalliimman hinnan. Matkalla kopeloin nagaania, tarkastin, oliko patruunat paikoillaan. Koetin hidastuttaa jokaista askeltani, voittaa jokaisella sekunnilla, ja kun kuljin rauhallisesti, kiirehtimättä, suoraan valkolippuista pirttiä kohden, joka alkoi jo nousevan talvisen auringon säteitten alla punertua, ei kenkään heistä liikahtanut, ei kukaan heistä tarttunut kivääriinsä. Ja mitä lähemmäksi kylää tulin, sitä selvemmin eroitin, että portaitten luona seisovat olivat lahtareita. Yksi heistä haukkasi näkkileipää.

Olin jo muutaman askeleen päässä portaista. Kaksi ulkona olijoista meni pirttiin, kaksi jäi paikoilleen. Astuin portaitten luo.

— Huomenta — murahdin itsekseni, kaiken varalta.

— Huomenta — herra upseeri — vastasivat he, ojeten edessäni suoriksi.

Ensin aivan ällistyin ja katsahdin metsän rantaan.

Ei mikään osoittanut sitä, että sieltä olisi joku tulossa. Aloin hitaasti riisua suksia. Riisuin yhden, riisuin toisen. Kaksi tolvanaa seisoi edessäni suorina. Lumikaapuni valkoinen päähine peitti puna-armeijalaislakkini.

— Lepo, — komensin minä ja nähtävästi tulin jotenkin rikkoneeksi sääntöjä, sillä pojat veitikkamaisesti iskivät silmää toisilleen. Tai ehkä he leikkivät kanssani kuin kissa hiirellä — ja mieleeni muistui pirtti Paatenella ja keskusteluni Leinon kanssa.

Missähän olet Leino, nyt, missähän esikuntamme on? Iskin sauvani tallattuun liukkaaseen lumeen portaitten eteen ja hitaasti, vitkastellen aloin nousta ylös.

— On hakattava jää portailta — murahdin minä, todistaakseni vielä kerran selvää suomenkielisyyttäni.

— Kyllä toimitetaan — vastasi toinen tolvanoista, ojeten suoraksi ja tehden kunniaa.

Ennen sitä hän pisti portaitten luona olevalle penkille näkkileivän.

* * *

Astuessani pirttiin katsahdin metsään, siellä ei näkynyt elonmerkkiäkään — astuin sisälle. Minut, joka vuorokauden olin viettänyt pakkasessa ympäröi heti vahvasti lämmitetyn, tupakansavuisen huoneen uuvuttava lämpö. Sisällä oli neljä miestä. He järjestivät kiireisesti huonetta, kiväärit seisoivat nurkassa. Minun perässäni työntyivät pihalta sisään molemmat tollot. Tästa huoneesta johti avonainen ovi toiseen, joka oli lankkuseinällä eroitettu. Kun astuin, hypähtivät nämä tollot ja tekivät kunniaa.

Silloin kysyin päällikön äänellä, rauhallisesti, äänekkäästi: ”Ken täällä on päällikkö?”

Kysyttyäni syöksähti avonaisesta ovesta roteva jääkärin pukuun puettu mies, kunniamerkkeineen, suurine jännityksestä ja palveluksen halusta punoittavine siankinkkua muistuttavine naamoineen ja ojentautui suoraksi edessäni.

Edessäni suorana seistessään hän alkoi raportteerata.

— — — —

— Kaikkiaan on meitä neljätoista miestä ja vartioston päällikkönä on vänrikki Lassy.

Kuullessani tämän nimen vavahdin ja huomatessani ihmettelyn korpraalin silmäterissä siirsin käteni taaksepäin ... ja, kaikesta päättäen paljastin kaavun alta osan lakistani, sen osan, jossa punoitti punainen tähtemme.

Minä huomasin sen hänen siihen saakka punoittavien kasvojensa äkkinäisestä kalpenemisesta ja siitä, että hän alkoi änkyttää, saattaen ihmetyksissä toiset kuulijat — heitä oli huoneessa kahdeksan, kaksi oli vielä tullut korpraalin perässä toisesta huoneesta — ja, vihdoin hänen suorasta kysymyksestään:

— Te, siis... olette punainen?

— — — —

Agitprikaadi Pieningän punktilla

Nuorisoliiton Repolan rajoonkomitean ja klubin järjestämä agitprikaadi järjestivät kulttuuriretken joulukuun lopulla Pieningän metsätyöpunktille. Prikaadi järjesti kolme joukkotilaisuutta metsätyöläisten keskuudessa.

Ohjelmistossa oli prikaadilla soitto-, laulu- ja lausuntanumeroita, jotka jättivät metsätyöläisiin reippaan ja hauskan vaikutuksen.

Prikaadi luovutti punktille taiteellisesti valmistetun punaisen lipun sekä toi metsätyöläisten asuntoihin ja punanurkkiin erilaisia loosungeja.

Tällaista esimerkillistä alotetta on yhä enemmän laajennettava, sillä metsätyöläiset odottavat uusia virkistäviä tilaisuuksia kulttuuri-joukkotyöjärjestöiltä.

P. K.

Keskisen ja pohjoisen kolonnan toiminnasta

(SOTATOIMET BANDITISMIN LIKVIDOIMISESSA ENNEN KIIMASJÄRVEN VALTAUSTA)

Keskisen ja pohjoisen kolonnan taistelutoimista Kiimasjärven valloittamiseen saakka voidaan tärkeimpinä merkitä seuraavat.

KESKINEN kolonna eteni 29 p:nä joulukuuta Sorokasta kahta eri tietä Rukajärvelle. Punaisten pataljoona joutui 1 p:nä tammikuuta Koivuniemen kylässä taisteluun vihollisen 250 suksimiehen kanssa. Vihollisen oli peräännyttävä. Toinen pataljoona joutui 3 p:nä pienemmän vihollisryhmän kanssa Markkosenvaarassa kahakkaan, jolloin vihollinen jätti kuormastonsa ja paniikissa pakeni. 4 p:nä saapui kolonna Rukajärvelle, jossa yhtyi siellä olleisiin punaisten joukkoihin.

6 p:nä tammikuuta jatkoi kolonna etenemistä ja miehitti Tiksan ja Ondrosenvaaran. Lyhyen laukaustenvaihdon jälkeen perääntyi vihollinen näistä kylistä. 14 p:nä hyökkäsi punaisten yksi pataljoona Ondrosenvaarasta Kellovaaraan. Kun tiedustelu ei paljastanut vihollisen hyvin naamioituja asemia, joutui pataljoona aivan vihollisen eteen, sen voimakkaan tulen alle. Samaan aikaan vihollinen lähetti punaisten selkäpuolelle pienempiä suksipartioita. Punaiset kahlaten vyötäisiään myöten lumessa, yrittivät käydä rynnäkköön. Kun se ei onnistunut, oli vetäännyttävä takaisin.

Valkoiset ryhtyivät vastatoimiin lähettämällä punaisten selkäpuolelle suksipartioston, joka 16 p:nä valloitti Kevättämäjärven ja 21 p:nä Koivunniemen kylän. Vihollinen yritti punaisten selkäpuolella nostaa kapinaan paikallisia asukkaita. Tunkualta lähetettiin punaisten joukko tätä selkäpuolen vihollisryhmää vastaan. Vihollisen oli vetäännyttävä Uhtuan alueelle.

POHJOINEN KOLONNA kulki Louhen asemalta 27 p:nä joulukuuta ja saapui Kiestinkiin 31 p:nä. Tammikuun 2 p:nä eteni kolonna Kokkosalmea vastaan. Eteneminen kävi päinsä vain yhtä tietä myöten. Joukolla ei ollut suksia, jotta se olisi voinut manöveerata. Levittäytyminen tien sivuun oli tämän vuoksi sangen vaikeata. Vyötäröitä myöten oli kahlattava upottavassa lumessa. Kumminkin kävi joukko aamupäivällä hyökkäykseen, levittäytyen noin tuhannen askeleen päähän vihollisen varustetuista asemista.

Vihollinen avasi hyvin johdetun ja tarkan kivääri- ja konekivääritulen yli joen, mikä ei onnistunut. Hyökkäys pysähtyi, se ei johtanut tulokseen. Yön tullen vetääntyivät joukot takaisin Kiestinkiin. Ne olivat täysin uupuneet ja suuresti kärsivät ankarasta pakkasesta.

Karjalais-suomalainen suksijoukko v. 1922 Karjalan rintamalla

(TÄMÄ SUKSIJOUKKUE TOIMI POHJOIS-KARJALASSA JA OSALLISTUI SIELLÄ BANDITISMIN LIKVIDOIMISEEN)

Suomen lahtarien vv. 1921—22 Karjalaan tekemän ryöstöretken aikana järjestettiin vapaaehtoisista suomalaisista ja karjalaisista punikeista vapaaehtoinen suksijoukkue auttamaan tämän retken likvidoimista. Suksijoukkoa nimitettiin pataljoonaksi, siitä huolimatta, että siihen osallistui vain noin 120 miestä. Pataljoona oli jaettu kahteen tarkka-ampujakomppaniaan ja konekiväärikomppaniaan ynnä 12-miehiseen tiedustelujoukkueeseen.

Pataljoonan organisoimisessa oli vähän myöhästytty, joten sen osallistuminen lahtareita vastaan jäi vähäiseksi varsinaisiin taisteluihin. Mutta se joutui vaikeissa olosuhteissa tekemään rintaman pohjoisosassa pitkän ja rasittavan retken.

Tammikuun puolivälissä matkattiin Petroskoista rautateitse pohjoista kohti. Lahtarien sissijoukko oli edellisenä yönä polttanut rautatiesillan Kemistä jonkun matkaa pohjoiseen. Yritimme ajaa tuholaisjoukkoa takaa, mutta se oli jo ehtinyt pötkiä pakoon. Matkamme päämääränä oli Knäsö, johon saavuimme seuraavana aamuna.

Jonkun päivän kokoiltuamme matkaeväitä, poroja ja koiria (muutamat joukostamme pitivät enemmän syötetyn koiran kuin keväisen poron lihasta) lähdimme lihaa ja limppua täyteen ahdetut reput selässä suksinemme lykkimään kohti Oulankaa.

Kylistä, joiden kautta kuljimme, olivat lahtarit pötkineet aina muutamaa päivää aikaisemmin, joten emme nähneet muuta kuin niiden jälkiä. Näinollen jäi ainoaksi tehtäväksi pysytellä jäljillä ja syömällä keventää raskaita reppujamme. Patroonataakka ei keventynyt, koska emme saaneet tilaisuutta sen keventämiseen taistelulla.

Vähää ennen Oulankaa tapasimme erään venäläisen joukko-osaston, jonka kanssa yhdessä saavuimme sinne. Pakkasta oli yli 40 astetta.

Jatkoimme matkaa Laitasalmen kautta Sohjanan suuhun, josta pääjoukot olivat jo ajaneet lahtarit hatkaan. Seurasimme taaskin jälkiä Pistojärvelle asti, jossa tiedettiin lahtarien pysähtyneen Tiirovaaraan noin 25 km päähän Pistojärveltä. Sonnustimme kiireen kaupalla perään ja tapasimmekin heidät.

Tähän olivat lahtarien voimat kerääntyneet monelta suunnalta ja heitä oli aika runsaasti. Sitäpaitsi oli paikka hyökkääjille epäedullinen. Saartoliikettä selän taakse vaikeutti sula joki. Nopeasti liikkuvaa suksijoukkoa oli verrattain vähän, joten miehiä säästäen pakoitimme monasti ahdistaen lahtarit perääntymään rajan toiselle puolelle.

Tässä taistelussa, joka kesti viisi vuorokautta joukkomme ottaessa siihen osaa kolmena vuorokautena kiljuvan pakkasen paukkuessa, menetimme kaatuneina 1:en komppanian ja konekiväärikomppanian päälliköt, kolme sotilasta ja viisi haavoittunutta.

Tähän päättyi joukkomme retki. Alettiin paluumatka Knäsöä kohti. Tekemämme matka edestakaisin oli noin 500 km.

M.

A. Ignatin

JOSÉ DIAZ

Espanjan kommunistinen puolue on nuori. Fasistikapinan alkaessa se laski eläneensä tuskin 15 vuotta. Mutta nuoruudestaan huolimatta on sillä mainio menneisyys. Raskaina päivinä, jolloin Espanjan kansa käy taistelua vapautensa ja demokratian puolesta, Espanjan kommunistinen puolue ansiokkaasti käyttää hyväkseen rajatonta auktoriteettia työtätekevien keskuudessa.

Kärkevien luokkataistelujen kuumimmillaan ollessa Espanjan kommunistinen puolue toi esiin poliittisten toimihenkilöiden ansioituneet kaaderit. Tästä kohortista on sovettikansalaiselle enimmän tunnetut kaksi nimeä: rauhallinen ja älykäs José Diaz, kommunistisen puolueen pääsihteeri, ja tulisieluinen Dolores Ibarruri.

Kun José Diaz hälyytyksen päivinä esiintyy suurilukuisissa kokouksissa ja miitingeissä, jolloin puhujan sanoihin sekoittuvat tykinammusten ukkosen jyrinä ja pommien räjähdykset, niin silmät tahtomattaankin kiintyvät pienikokoiseen hentoon vartaloon ja puhe, joka on täynnään mukaansatempaavaa logiikkaa ja järkevyyttä valloittaa kuulijoiden sydämet ja valaa heihin lujuuden ja päättäväisyyden uuden aallon.

”Toverit! — raikui José Diazin ääni ”Vastustuksen järjestämisen miitingissä” Madridissa marraskuun 11 päivänä. — Taistelussa kapinallisia vastaan me asetamme kaiken yhden kortin varaan. Jos tulee välttämättömäksi, niin me horjumatta tulemme antamaan koko elämämme. Madridilaiset! Vihollinen on Madridin porttien luona.

Puolustaen pääkaupunkiaan, puolustaen vaimojaan ja lapsiaan madridilaiset osoittivat, että he eivät pysähdy minkään edessä katkaistakseen fasismin tien. Koko Espanjan väestö jokainen minuutti, jokainen sekuntti kiihtymyksellä seuraa pääkaupungin puolustamista. Katalonian kansa ja Levantan asukkaat valmistavat rykmenttejä ja kiiruhtavat apuun, että Madridilla olisi kaikki välttämätön menestyksellistä puolustautumista varten.

Toverit! Pysykää jokainen vartiopaikallanne, ettei fasismi voisi askeltakaan edetä Madridia kohti. Me tulemme kulkemaan tietämme täydelliseen voittoon asti!”

Puhujan sanat nostavat ihastuksen ja kättentaputusten myrskyn. Kuuntelijat suurella luottamuksella katsovat puhujaan. Kaikki tietävät, että ei kauan sitten José Diaz menetti tyttärensä — nuorisoliittolaisen, että hän itse on juuri toipunut vaikeasta sairaudesta. Heittäen sivuun kaikki henkilökohtaiset seikat, hän on kokonaisuudessaan antautunut työväenluokan palvelemisen asialle ja taistelulle verenjanoista fasismia vastaan.

* * *

José Diaz on 40-vuotias. Hänen syntymäpaikkansa on Sevilla — Andalusian keskus, yksi Espanjan kauneimmista kaupungeista, jossa vuosisatojen aikana harvojen varakkuus ja rikkaus niin räikeästi näkyi yleisen puutteen ja köyhyyden taustaa vastaan. Etelä-Espanjassa, pääasiassa Andalusiassa ja Estremaduressa on suuria maanviljelystiloja. Täällä — kullanvihreiden, kukkivien tasankojen keskellä batrakkien perheet, jotka muodostavat puolen maaseutuväestöstä, näkevät nälkää suuremman osan vuodesta. On luonnollista, että ensimmäiset vaikutelmat elämästä José sai lapsuudessa kuvina ankarasta exploatatsiosta ja puutteesta. José Diazin isä työskenteli leipurina ja poika aikaiseen tutustui Espanjan työläisen täydelliseen vapaudettomuuteen ja raskaaseen elämään. 12-vuotiaasta alkaen José alkaa itse ansaita toimeentulonsa.

Sevillassa samoin kuin muissakin Espanjan kaupungeissa ja maakunnissa viime vuosina huomattavasti kehittyi anarkosyndikalistinen liike. Nuori José Diaz haaveillen pyhittävänsä koko elämänsä taistelulle oikeuden ja työväenluokan paremman olemassaolon puolesta suurella entusiasmilla lähentyy anarkosyndikalisteja. Työskennellen ammattiliitoissa José nopeasti voittaa Sevillan työläisten ja Andalusian maatalousproletariaatin luottamuksen, työläisten ja maatalousproletariaatin, jotka kohteliaasti nimittävät häntä ”meidän Pepe”. Työnsä prosessissa hän tulee kosketuksiin Espanjan nuoren kommunistisen puolueen illegaalisten järjestöjen kanssa, puolueen, joka syntyi vasta v. 1921. Aluksi Diaz tutustuu marxismin klassikoihin, jotka aiheuttavat hänessä voimakkaan vaikutuksen. Hän alkaa innokkaasti ja sitkeästi opiskella viettäen öitään kirjojen ääressä.

Vuonna 1923 Espanjassa tulee valtaan kenraali Primo de Rivera, jolle porvaristo muiden tehtävien lisäksi asetti tehtäväksi Espanjan proletariaatin ja talonpoikaiston taistelun tukahduttamisen. Primo de Riveran diktatuuri ajoi maan alle revolutsionisen liikkeen ja kommunistisen puolueen. Sadat ja tuhannet aktiiviset työntekijät ja revolutsioneerit tuli vangituksi ja heitetyksi vankiloihin, revolutsioneeriset työläisten järjestöt kaikkialla hajoitettiin.

Näinä vaikeina päivinä MOPR, laajalle ulottaen työnsä Espanjassa, löysi José Diazin persoonassa aktiivisen ja väsymättömän avustajan. Tällä kertaa José Diaz kiinteästi lähestyy kommunistista puoluetta ja, vapautuen anarkosyndikalististen teoriain harhaluuloista v. 1927 liittyy Espanjan kommunistisen puolueen riveihin. Paikalliset vallanelimet saivat kiinni ja sulkivat vankilaan kommunistisen puolueen piirikuntakomitean kokonaisuudessaan ja tämän seurauksena se faktillisesti joutui eristetyksi johtavasta asemasta Andalusiassa. Itsessään Sevillassa näinä vuosina laskettiin olevan kaikkiaan joitain kymmeniä kommunisteja ja heidän vaikutuksensa ei ollut huomattava verrattuna anarkisteihin. Kohta puolueeseen liittymisensä jälkeen José Diaz joutui johtavaan työhön ja kohta valittiin kommunistisen puolueen piirikuntakomitean sihteeriksi Andalusiassa. Tällä vartiopaikalla hän oli vuoteen 1932 asti, osaten työskentelynsä aikana suurentaa ja lujittaa puoluejärjestöä ja kohottaa sen auktoriteettia Sevillan työtä tekevien keskuudessa.

Siitä, minkälainen vaikutus ja minkälaisella rakkaudella Sevillan proletariaatti suhtautui José Diaziin, puhuu seuraava episoodi hänen elämästään. V. 1932 Diaz, johtaessaan Sevillan työläisten lakkoa ja katuesiintymistä, tuli vangituksi ja tuomittiin 18 vuodeksi vankeusrangaistukseen. Tämä tuomio aiheutti vihan ja kiihtymyksen myrskyn työläisjoukkojen keskuudessa, jotka vaativat Diazin viipymätöntä vapauttamista. Välttääkseen suoranaista konfliktia työläisten kanssa, paikalliset vallan elimet ryhtyivät ”viekkaaseen” manööveriin ilmoittaen suostumuksestaan vapauttaa Diaz ehdolla, että lunastukseksi hänestä maksetaan 5.000 pesétaa. Santarmit laskivat, että Sevillan työläiset eivät voi kerätä näin huomattavaa summaa. Mutta vallassaolijoiden laskelmat osoittautuivat virheellisiksi. Välttämätön summa saatiin kokoon joissakin päivissä. Työllään ansaitsemansa kopeekat ilolla luovuttivat ei ainoastaan kommunistit, vaan myös sosialisti- ja anarkistityöläiset ja puolueettomat. Vallassaolijat olivat pakoitettuja myöntymään, ja José Diaz vapautettiin.

Samana vuonna, v. 1932 Espanjan kommunistisen puolueen opportunistisen ja luopiojohdon syrjäyttämisen jälkeen José Diaz valittiin puolueen uuteen johtoon ja joutui hän siinä pääsihteerin paikalle. Nelivuotisen työskentelynsä aikana suurimmalta osaltaan maanalaisuuden ja verisen fasistisen terrorin oloissa, jatkuvien vainojen, vangitsemisien ja teloituksien oloissa Diaz osasi rakentaa kommunistisen puolueen työn siten, että sen yhteydet joukkojen kanssa laajenivat ja lujittuivat, että koko ajan säilyi elävä yhteys puolueen johdon ja perusjärjestöjen välillä ja kuukausi kuukaudelta kasvoivat ja lujittuivat puoluekaaderit. José Diaz osasi valmentaa puoluetta siihen suurenmoiseen ja vastuunalaiseen tehtävään, joka piakkoin astui sen eteen kansanrintaman initsiaattorina ja tärkeimpänä organisaattorina vastaiskun antamisessa fasistibandiiteille.

V. 1933, jolloin taantumus lujittaen asemiaan valtioaparaatissa ja armeijassa siirtyi hyökkäykseen, ja sinä aikana syntynyt oikeistolaisten puolueiden järjestö — SEDA (oikeistolaisten autonoomisten järjestöjen Espanjan konfederatsio) pani liikkeelle kaikki voimansa alistaakseen maaseudun kontrollinsa alaiseksi, José Diaz osoitti suurenmoista aktiivisuutta. Väsymättä hän taisteli hyökkäävää fasismia vastaan ja saavutti kaikkien demokraattisten voimien yhtymisen. Hän taisteli myöskin sosialistien muodostamien työläisallianssien työtätekevien joukkojärjestöiksi muuttumisen puolesta, järjestöiksi, jotka yhdistäisivät maan kaikki revolutsiooniset ainekset.

Vuoden 1934 toisella puoliskolla oikeistolaiset puolueet päättivät provosoida maassa kapinan murskatakseen ja tuhotakseen kasvavan revolutsioonisen liikkeen ja lujittuvat työläisten järjestöt. Vuoden 1934 lokakuun 14 päivänä muodostettu Lerusin hallitus fasististen puolueiden edustajien osanotolla oli avoimena haasteena työtätekeville ja signaalina yleislakkoon, joka kohta kasvoi kapinaksi Espanjan eri piireissä. Erikoisen laajat mittasuhteet sai kapina Asturian vuoristoalueilla. Taantumuksellinen hallitus onnistui silloin saavuttamaan väliaikaisen voiton, hukuttamaan kapinan vereen ja sulkemaan vankiloihin yli 30.000 ihmistä. Mutta laajoja joukkoja varten tämä kokemus ei mennyt turhaan: se oli ensimmäinen taisteluyhteenotto fasismin kanssa, se oli havainnollinen osoitin yhtenäisen fasismivastaisen kansanrintaman pikaisen muodostamisen välttämättömyydestä ja tärkeydestä, kansanrintaman, jonka puolesta kommunistit taistelivat. Tässä tilanteessa erikoisen selvästi ilmenivät José Diazin or-

(Jatkuu seuraavalla sivulla.)

Leningradissa pidettävän Karjalan taiteen dekaadin aattona

Kanteleorkesteri

Karjalan taiteen dekaadiin Leningradissa valmistautuu Karjalan kanteleorkesteri suurella edesvastuuntunteella, kertoo meille orkesterin johtaja tov. *Gudkov*. Orkesterilla on jo merkittävissä huomattavia voittoja. Me olemme herättäneet Karjalan kansan kansallisen soittimen soimaan sosialistisen rakennustyön kunniaksi, laulamaan sen voitoista, Karjalan kansan sankariteoista.

Kanteleorkesteri tulee esiintymään Leningradissa laajennetussa kokoonpanossa, kuuluen siihen 17 henkilöä, kun aikaisemmin oli 12. Orkesteria olemme täydentäneet parhailla kansallisilla soittoniekoilla.

Kanteleorkesterin ohjelma on hyvin monipuolinen ja arvokas. Paitsi jo harjoitettuja karjalaisia ja suomalaisia kansanlauluja ja tansseja, joita olemme esittäneet m.m. Moskovassa ja Leningradissa ja saaneet hyvät arvostelut kaikkialla, harjoittelemme 2—3 uutta karjalaista kansanlaulua ja yhden venäläisen kansanomaisen rannikkolaistanssin.

Klassillisesta musiikista esittää orkesterimme m.m. Mozartin ja Grieg'in sävellyksiä.

Paitsi näitä, tulee orkesterimme esiintymään yhdessä kuoron ja sinfoniaorkesterin kanssa. Parhaillaan suoritetaan yhteisharjoituksia. Kuoron kanssa on päästy jo aika hyviin tuloksiin.

Kaikki nämä toimenpiteet tekevät ohjelmamme hyvin monipuoliseksi ja sisältörikkaaksi. Kanteleorkesterin ja toisten ryhmien esityksissä tulemme antamaan Leningradin työläisille parhainta katsottavaa, Karjalan kansantaiteen mestarillisia tuotteita.

T.

TAMMIKUUN LOPULLA alkaa Leningradissa Karjalan taiteen dekaadi. Dekaadin tarkoituksena on esittää Leningradin yhteiskunnallisuudelle Karjalan kansantaiteen saavutuksia. Esityksiä tulevat antamaan Karjalan kansallinen teatteri, tasavallan sinfoniaorkesteri, Keskuskulttuuritalon kuoro, kanteleorkesteri, Petrovskin rajonin ja Soutjärven rajonin kolhoosnikkanaisten kuoro, Suksitehtaan ja Uritskin klubin kuoro, Kontupohjan paperitehtaan exentrinen orkesteri ja kansallinen tanssiryhmä, esiintyy satujen kertojia, laulajia, yksityisiä soittajia erilaisista itsetoiminnallisen taiteen kollektiiveista. Kaikkiaan matkustaa Leningradiin Karjalasta 400 henkilöä. Esitykset tulevat tapahtumaan Leningradissa Viipurin puolen kulttuuritalolla. On myöskin tarkoitus järjestää esityksiä työläisklubeissa ja tuotantolaitoksissa päivällisaikoina.

Karjalaiset taiteilijat, yhdessä Leningradin taiteilijain kanssa, jotka työskentelevät karjalaisten teemojen alalla, järjestävät Viipurin puolen kulttuuritalolle näytteille tuotteitaan.

Kaikki ryhmät ja kollektiivit ovat jo kahden kuukauden ajan harjoitelleet ja useat ryhmät ovat esiintyneet karjalaiselle yleisölle ja onpa kanteleorkesteri esiintynyt aina Moskovaa ja Leningradia myöten suurella menestyksellä. NKP(b):n Karjalan Aluekomitea ja henkilökohtaisesti toveri Irklis kiinnittävät jokapäiväistä huomiota dekaadiin valmistautumiseen. Suurta apua antaa myöskin dekaadiin valmistautumisessa karjalaisille taiteilijoille Leningradin taidetyöntekijät. Kaikki tämä on takeena siitä, että Karjalan taiteen dekaadin aikana tullaan Leningradissa esittämään Karjalan kansantaiteen parhaimpia saavutuksia, muodoltaan kansallisia ja sisällöltään sosialistisia.

Unohtumaton ilta

Tammikuun 8 päivänä Karjalan kansanrunoilija **J. E. Virtasen** asuntoon kokoontuivat Karjalan kirjailijat ja taidetyöntekijät.

Tilaisuuteen osallistuivat NKP(b):n Karjalan Aluekomitean sihteeri tov. **P. A. Irklis** ja Karjalan TpKK:n puheenjohtaja tov. **N. V. Arhipov**; kirjailijat **Eemeli Parras, Hilda Tihlä, Oskari Johanson, Sergei Norin, Fedor Ivatshev** ym. Säveltäjät **Ruvim Pergament, Kalle Rautio** ja **Lauri Jousinen**, kanteleorkesterin ohjaaja **Viktor Gudkov**, kanteleen soittajat **N. Kondratjeva, Viljanen** ja **Artamonov**, radiokomitean taiteilijat tt. **Smirnov, Tshastokolov** ym.

Toverillisessa keskustelussa puolue- ja sovettijohtajien kanssa kirjailijat ja taidetyöntekijät vaihtoivat mielipiteitään Karjalan kirjallisuuden ja taiteen edelleen kohottamisesta. Kirjailijat ja taidetyöntekijät tutustuttivat johtajia Karjalan suuren "Kalevala"-aiheisen kinorunoelman ja karjalaisen oopperan luomisen mahdollisuuksiin.

Tilaisuudessa Karjalan säveltäjät esittivät Karjalan runoilijoiden runoihin tekemiään sävellyksiä, radiokomitean näyttelijät ja laulajat ja kanteleorkesterin soittajat esittivät ohjelmaa.

Erikoisella riemulla otettiin vastaan karjalainen laulu Stalinista — sanat Karjalan kansan runoilijan Jalmari Virtasen, sävel Karjalan säveltäjän Ruvim Pergamentin.

Tilaisuus sai kansainvälisen luonteen. Tilaisuuteen osallistuneet eri kansallisuuksiin kuuluvat kirjailijat ja taidetyöntekijät (karjalaiset, venäläiset, suomalaiset, juutalaiset ym.) sovettipatriotismin tunteen vallassa vakuuttivat puolue- ja sovettijohtajille halustaan työskennellä voimiaan säästämättä Karjalan taiteen, muodoltaan kansallisen ja sisällöltään sosialistisen, kehittämisen hyväksi.

Tällaiset unohtumattomat toverilliset tilaisuudet vielä enemmän innostavat taidetyöntekijöitä vastaiseen luomistyöhön. Toivottavasti tällaiset tilaisuudet tulevat tavaksi meidän työssämme.

Kolhoosnikkanaisten kuoro

Keskuskulttuuritalolla Petroskoissa esiintyi IV yleiskarjalaisen udarnikkaopettajain neuvottelun päättäjäisillassa kolhoosnikkanaisten kuoro Soutjärven rajonista. Kauniisiin tyylikkäisiin kansallispukuihin pukeutuneet keski-ikäiset ja vanhemmat kolhoosnikkanaiset esittivät taidokkaasti vanhoja vepsäläisiä lauluja ja tansseja. Täyteläisenä ja reippaana soi kaunis kansanmusiikki saaden osakseen valtavat suosionosoitukset.

Kuoro, joka käsittää useita kymmeniä henkilöitä, on lyhyessä ajassa kasvanut korkealle taiteelliselle tasolle. Ansio kolhoosnikkanaisten kuoron ja muun itsetoiminnallisen taiteen voimakkaasta kehityksestä kuuluu *Vasil Ivanovitsh Kononoville*. 3 vuotta sitten lähetettiin tov. Kononov opiskelemaan Moskovaan teatteriteknikumiin. Päätettyään koulun palasi hän takaisin Soutjärvelle ja alkoi heti energisesti työskentelemään itsetoiminnallisen taiteen kehittämiseksi rajonissa. Lyhyessä ajassa on hänen työnsä saavuttanut loistavia tuloksia. Parhaimpana osoituksena tästä olivat joulukuussa Soutjärvellä pidetyt koko rajonia käsittävät kansantaiteen olympiaadit, joissa esiintyi kuoroja, laulajia, tanssijoita, satujen kertojia jne. Itsetoiminnallisen taiteen kehitys Soutjärven rajonissa on kirkas osoitus niistä ehtymättömistä talanttisista lahjoista ja kansan luovan taiteellisen rikkauden lähteistä, joita Karjalan kansa omaa.

Soutjärven kolhoosnikkanaisten kuoro matkustaa Leningradiin Karjalan taiteen dekaadin aikana.

L.

Suksitehtaan kuoro valmistautuu Leningradin matkalle huolellisesti

— Suksitehtaan 38 henkilöä käsittävä kuoro on nuori — kertoo meille Suksitehtaan klubin johtaja tov. *Lepistö* — vajaan vuoden vanha, mutta viimeaikoina sen maine on kantautunut aina Leningradiin asti. Tämä tapahtui jokuaika takaperin, jolloin Leningradin filharmonian johtajan sijainen dosentti *I. A. Musin* vieraili Petroskoissa ja kävi Suksitehtaan klubilla tutustumassa kuoron esityksiin. Hän antoi korkean arvion kuoron esitysten taiteellisesta tasosta ja lausui toivomuksen, että kuoro nähtäisiin mielellään Leningradin teattereissa esiintymässä. Korkealle sen ovat arvioineet myöskin Karjalan puoluejärjestön ja hallituksen johtajat osoittaessaan kuoroa kohtaan suurta huolenpitoa ja kannatusta. Säveltäjät tov. Rautio ja Jousinen, joiden säveltämiä lauluja kuoro pääasiassa on esittänyt, ovat olleet tyytyväisiä kuoron saavutuksiin. Ei ole unohdettu myöskään venäläisiä kansanlauluja ja vallankumoukselliset uudet laulut ovat saaneet paikkansa kuoron ohjelmistossa, vaikka huono venäjänkielen taito on estänyt niiden laajempaa hyväksikäyttämistä.

Kuoron perusrunko, 80 prosenttia, on Suksitehtaan parhaita stahanovilaisia. Lopun muodostavat kotiemännät ja nuoret. Aktiivisuus on hyvä. Siitä esimerkkinä voidaan mainita sellaisia tapauksia, jolloin kuoron jäsenet, ollen työssä eivät voi saapua yleisiin harjoituksiin, menevät vapaa-aikoina kuoron johtajan luokse saamaan yksityistunteja, etteivät jäisi jälkeen toisista. Kuoron johtaja Väinö Kääriäinen on itseopiskelun avulla kehittynyt musiikkimies ja hän tekee tunnollisesti työtä kuoron ohjaamisessa, samalla harjoittaen systemaattista itseopiskelua musiikkiteorian alalla. Harjoituksia pidetään säännöllisesti kaksi kertaa viisipäivässä ja Leningradiin esitettäviksi aiottujen laulujen säveltäjä tov. Jousinen on itsekin käynyt kuoroa ohjaamassa ja auttanut tov. Kääriäistä laulujen valmistamisessa ja ohjaamisessa.

Leningradissa esitettäväksi on valikoitu viisi laulua: "Nuotiolla" "Pikkuveljille", "Ruostuneet ristikot" "Sydän kvartetti" ja karjalankielellä esitetään kansanlaulu "Timo timo". Viimeiset neljä laulua ovat tov. Jousisen säveltämiä.

Edessäolevaa retkeä varten kuoro on tehnyt tunnollista työtä suuren innostuksen vallassa ja olen varma, että retki tulee antamaan hyvin suuren ja voimakkaan sysäyksen kuoron edelleen kehittymiselle ja lauluharrastusten laajenemiselle tehtaallamme samoinkuin koko Karjalassa.

A. J.

Uritskin klubin kuoro tulee esiintymään neljällä eri kielellä

Karelstroitrustin Uritskin klubilla toimivan kuoron 40-henkinen kollektiivi on kasvanut lyhyessä ajassa yhdeksi Petroskoin parhaaksi laulukuoroksi ja sellaisena se on esitetty kandidaatiksi Leningradiin lähettämistä varten Karjalan taiteen dekaadin aikana.

Kuoron johtaja, Karjalan kansallisen teatterin regissööri tov. *Kuno Sevander* kertoo kuoron toiminnasta seuraavaa:

— Kuoro alkoi syksyllä uudelleen kesäaikana hajallepäässeen toimintansa. Alkuvaikeudet voitettiin ja nyt jo on päästy säännölliseen työhön. Harjoittelemme säännöllisesti 2 kertaa viikossa. Aiheettomia poissaoloja ei ole ollenkaan. Vaikka harjoitushuoneisto on epäkäytännöllinen ja ahdas, niin siitä huolimatta innostus ei ole laskenut, päinvastoin se on kasvanut sitä mukaan kun työ edistyy. Karjalan puoluejärjestön ja hallituksen lämpimän kannatuksen ja huolenpidon alla kasvaa kollektiivin luottamus omiin voimiinsa ja halu antaa yhä korkeampilaatuisia taideluomuksia.

Erikoisella innostuksella valmistaudutaan esiintymään Leningradissa karjalaisen taiteen dekaadin aikana. Kuoron ohjelmistossa on 10 laulua neljällä eri kielellä — karjalan-, suomen-, venäjän- ja englanninkielillä. Karjalankielellä lauletaan Kalle Raution säveltämä Humoreski, suomenkielellä lauletaan kanteletaresta Kalle Raution säveltämä "Kosiomatka" ja M. Rutasen kirjoittama ja Kalle Raution säveltämä "Kevät". Toveri Jousisen säveltämä "Sydän kvartetti" ja "Ruostuneet ristikot". Dunajevskin säveltämä "Pesnja o Rodine" lauletaan venäjänkielellä. Vanha venäläinen kansanlaulu "Kahlevangit" esitetään englanninkielellä. Ohjelmistossa on myöskin vanhat suomalaiset kansanlaulut "Tule häitäni tanssimaan", "Terve, terve sävelemme soivat".

Kuoron esitykset saivat hyvän arvostelun NKP(b):n Karjalan Aluekomitean sihteeriltä tov. Irklisiltä ja itseltään säveltäjiltä. Leningradin matka tulee antamaan uutta virikettä ja virkistystä kuoron jäsenille, samalla se tulee vetämään kuoron ympärille uutta aktiivia ja kohottamaan lauluharrastusta laajoissa työtätekevissä joukoissa ympäri Karjalaa.

Lausuessani sydämelliset kiitokset Karjalan puoluejärjestön ja hallituksen johtajille lämpimästä huolenpidosta ja huomiosta jota he meille ovat osoittaneet, lausun koko kuoron kollektiivin vilpittömän kiitoksen ja vakuutan, että tulemme korvaamaan yhä korkeampilaatuisella työllä meille osoitetun luottamuksen ja huolenpidon.

A. J

Matkalla tulee olemaan teattereillemme suuri merkitys

Saatuani tiedon teatterimme matkasta Leningradiin, olin syvästi liikutettu, sillä saammehan ensi kertaa teatterimme olemassaolon aikana ja yleensä koko Karjalan taidehistoriassa esiintyä sellaiselle laajalle ja korkeasti kulttuuriselle katsojakunnalle kuin Leningradin työtätekeville. Tämä matka tulee olemaan koko kollektiiville ikäänkuin mittarina, joka tulee märittelemään teatterimme taiteellisen tason ja merkitsemään sen saavutukset ja puutteet. Myöskin saamme Leningradissa nähdä suurten mestarien esityksiä ja näin ollen saamme tilaisuuden vertailla omia töitämme niihin.

Matka tulee antamaan voimakkaan sysäyksen teatterimme tulevalle kehitykselle, mutta täytyy vain osata käyttää se hyväkseen. Sitä varten on valmistauduttava vakavasti.

Minun osalleni on langennut valmistaa kolme roolia. Silvio *"Kahden herran palvelijasta"*, Käpsä *"Kullervosta"*, ja vasta saatu rooli, puoluekomitean sihteeri *"Platon Kretshetista"*. Kaksi viimeistä ovat tosin pieniä osia, mutta se ei merkitse sitä, että niissä olisi vähän työtä. Päinvastoin, kun osassa on annettu vähän ainehistoa tekijän taholta, on sitä haettava itsensä enempi, luodakseen ehjän luomuksen. Silvion kanssa olen tehnyt työtä, mutta yksinäisesti. Nyt täytyy yhdistää ja soinnuttaa yleiseen näytelmän kompositsioon, joka on vaikein. Tämän tulemme tekemään edessäolevissa harjoituksissa. Minua haittaa suuresti se, että harjoituksissa puuttuu luovaa atmosfeeria, joka johtuu kaikenlaisista ulkonaisista häiriöistä. Tähän tulee regissöörin kiinnittää huomiota. Viimeiset harjoitukset on saatava mahdollisimman luoviksi.

Koetan tehdä parastani ja tuoda esille ne saavutukset, mitä näiden neljän vuoden aikana olen saavuttanut, tai oikeammin 2:n vuoden aikana, sillä olin kaksi vuotta Punaisessa armeijassa ja näin ollen jouduin heti koulun päätyttyä irtaantumaan tuotannosta, joka vaikutti suuresti kehitykseeni. Mutta siitä en ole pahoillani, sillä sainhan Puna-armeijassa uusia vaikutteita ja elämän tuntemusta, joka auttaa tulevassa työssäni. Tulen ottamaan koko Leningradin matkan ennenkaikkea opiskelun kannalta, ja koetan ahmia kaikki mitä teatterialalta suinkin saan. Suurin onneni on vallata näyttämömestaruus ja sen eteen tulen tekemään kaikkeni.

Jukka Kahi,
Kansallisen teatterin näyttelijä.

Annamme parhaintamme

Olimme kovin riemuissamme koko teatterikollektiivi, kun saimme kuulla matkastamme Leningradiin. Se tulee olemaan suurena sysäyksenä koko teatterin ja jokaisen yksilön taiteelliselle kasvulle. Nyt on käynyt kiivas valmistautumistyö jo toista kuukautta. Eikä tuloksitta. Tuntuu, miten ne aikaisemmin jo esitetyt roolit selvenevät joka päivä. Aina löytyy uutta materiaalia asioiden ja kohtauksien syventämiseksi ja helppotajuisemmaksi saamiseksi. Siinäpä se koko ammattimme salaisuus onkin: osata näytellä niin, että se on totta, uskottavaa ja helppotajuista. Tämän matkan aikana me otamme taas pitkän askeleen eteenpäin mestaruuden valtaamiseksi. Meillä SSSR:ssä on siihen mahdollisuudet, sillä meidän maassamme ovat maailman parhaat teatterit ja maailman parhaat teatterispesialistit, joiden opetuksen ja ohjauksen alaisina olemme tälläkin hetkellä.

Paljon olemme voittaneet jo kuluneen 5 vuoden aikana, mutta vielä enemmän on edessämme. Meidän on omaksuttava maamme parhaimpien teatterien saavutukset itse näyttelemisen mestaruuden alalla. Meidän on tehtävä vielä työtä suomenkielen puhtauden alalla, kuten sanoi kohtauksessa teatterimme kollektiivien kanssa tov. Irklis: Meidän on osattava puhua puhtainta ja kauneinta kieltä mitä maailmassa löytyy. Näihin voittoihin meillä ovat kaikki mahdollisuudet. Mikä on voittaessa, kun meitä on niin paljon ja kun meitä johtaa bolshevistinen puolue ja kaikki taistelemme saman asian puolesta, tukien toinen toistamme.

Näin voivat kasvaa ja kehittyä kansalliset teatterit ja kaikenlainen kulttuuri, maassa, missä on stalinilainen Konstitutsio. Kaikilla ennen tsaarivallan aikana sorretuilla vähemmistökansallisuuksilla on mahdollisuus kehittää kulttuuriaan. Kaikilla kansoilla on mahdollisuus taiteessaan kuvata realista totuutta, mikä on korkean todellisen taiteen ensimmäinen ehto. Eikä mikään voi olla työväen luokasta nousseelle taiteilijalle sen mieluisampaa työtä, kuin kuvata sovettitodellisuutta.

Toivo Lankinen.
Kansallisen teatterin näyttelijä.

Tammikuun 5 päivä oli Petroskoin Keskuskulttuuritalolla opettajaudarnikkain Yleiskarjalaiselle neuvottelulle omistettu kansan taiteen katselmus.
KUVASSA: Soutjärven kolhoosnikkanaiset esittämässä karjalaisia kansanlauluja "Värttinän takana".
(Foto — J. Roskin)

JOSÉ DIAZ

(Jatkoa edelliseltä sivulta.)

ganisatooriset kyvyt, Diazin, joka yhdessä Dolores Ibarrurin kanssa tuli vihdoin muodostuneen fasismia vastaan käytävän taistelun kansanrintaman sieluksi.

Vuoden 1934 lokakuun kapinaa seuranneina fasistisen hallituksen Espanjan työläisiä vastaan toimeenpaneman verisen terrorin ja fasistisen mielivallan kuukausina poliisi voimakkaasti etsi José Diazia, mutta hän osasi piilottautua vallanpitäjien kaikilta vainoilta. Mutta sittenkin sellaisissa tapauksissa, jolloin hänen henkilökohtainen läsnäolonsa oli välttämätöntä, hän uhkaavasta vaarasta huolimatta ilmaantui työtätekevien keskuuteen. Niin sattui esim. vuonna 1935 Madridin työläisten suuren demonstratsion aikana.

Oikeistopuolueiden tappio parlamenttivaaleissa helmikuussa 1936 asetti valtaan kansanrintaman hallituksen. José Diaz oli niiden 17 kommunistisen deputaatin luvussa, jotka Espanjan työtätekevät lähettivät cordesiin (parlamentti). Ja parlamentissa Diaz ei minuutiksikaan lakannut varoittamasta hallitusta ja maata näkyvästä fasismin uhkasta, eikä keskeyttänyt taisteluaan fasismia vastaan.

"Jos fasismilla on oikeus jotain pretendeerata Espanjan kansan historiallisesta perinnöstä — puhui hän parlamentin avaamisen yhteydessä, — niin on se ainoastaan inkvisitsiosta rovioineen, Espanjan feodalismin suuresta rikoksesta, rosvomaisesta siirtomaasodasta, jossa tuhoutuivat sadat tuhannet Espanjan parhaat pojat.

Todellisia espanjalaisia — olemme me, ja todellisia patriootteja — se olemme me, sillä me tahdomme luoda sellaisen Espanjan, jossa kaikki ihmiset tulevat olemaan kylläisiä ja missä talonpojilla tulee olemaan maata, jota he valelevat omalla hiellään".

Heinäkuun fasistikapina, joka muutti maan veri- ja kärsimyksien mereksi, kymmenkertaistutti Diazin voimat ja energian. Hänet tapaat kaikkialla: työläisten kokouksissa, miliisin kasarmeissa, taistelun tulilinjoilla vihollisen kuulasateen alla. Hän aktiivisesti osallistuu työläisjoukko-osastojen muodostamiseen, vakituisen armeijan luomiseen ja pääkaupungin asukkaiden elintarpeilla turvaamisen järjestämiseen, hän rohkaisee niitä, jotka taistelevat fasismia vastaan ja innoittaa heitä uusiin voittoihin.

"Espanja tulee pelastettua työläisten ja talonpoikain voimilla, demokratian voimilla — puhui José Diaz lokakuun 22 päivänä Madridissa pidetyssä miitingissä. — mutta tämän turvaamiseksi me tarvitsemme ennenkaikkea kuria ja järjestyneisyyttä.

Täyttäkää velvollisuutenne ja olkaa varmoja siitä, että fasismi ei tule voittamaan Espanjassa, että meidän maamme tulee olemaan esimerkkinä kansoille, jotka vielä nääntyvät fasismin sorron alla. Eteenpäin toverit, taisteluihin ja voittoihin!"

Yhtenä miehenä kokous vastaa José Diazin sanoihin:

— Eteenpäin, eteenpäin voittoihin. He eivät pääse! Fasistiset kapinoitsijat eivät pääse Madridiin!

A. Orel

AKSSR:n sisämaankaupan kansankomissaari

Vuoden yhteenvedot

Äsken päättynyt vuosi, 1936, antoi tavaravaihdon huomattavan kasvun kaupan kaikilla aloilla. Se on osoittanut työtätekevien materiaalisen hyvinvoinnin jatkuvaa nousua ja kevyen ja elintarveteollisuuden tuotannon jyrkkää kohoamista stahanovilaisena v. 1936.

Verrattuna vuoteen 1935 tasavaltamme tavaranvaihto kasvoi 27,9 prosentilla. Muutamissa rajoneissa on kasvu vieläkin suurempi. Rukajärven ja Repolan rajoneissa se muodostaa 54 prosenttia ja Kalevalassa 34,4 prosenttia. Keskusjärjestöjen ja Karjalan Toimeenpanevan Keskuskomitean IV sessian, Karjalan kauppajärjestöille vahvistama tavaravaihdon plaani 485,3 miljoonaa ruplaa, on ennakkotietojen perusteella ylitetty 5 prosentilla, se on 24 miljoonalla ruplalla. Tavaravaihto muodostaa vuonna 1936 väestön yhtä henkilöä kohti 1.132 ruplaa. Tämä luku havainnollisesti todistaa Karjalan työtätekevien aineellisen hyvinvoinnin kasvua.

Esitämme muutamia luonnehtivimpia esimerkkejä. V. 1936 myytiin sokeria melkein kaksi kertaa enemmän, kuin v. 1935 konserveja ja r.. oja samoin kaksi kertaa enemmän, lihaa ja lihatuotteita kolme kertaa enemmän jne. Vain yksin maaseutupaikkakunnilla, joita palvelevat kulutuskooperatiivit, on kondiittorituotteiden kulutus kasvanut 27 prosentilla. Huomattavasti on kasvanut myöskin teollisuustuotteiden kulutus. Lankoja, ompelutuotteita, jalkineita, trikootuotteita jne. on v. 1936 myyty 47 prosenttia enemmän kun edellisenä vuotena.

Jyrkästi on kohonnut tavaranvaihto kulttuuritavaroihin nähden. Karpotrebsojuz on niitä viime vuoden aikana myynyt 2—3 kertaa enemmän kuin v. 1935. Siitä huolimatta ei väestön patefoonien, radiovastaanottajien, fotoaparaattien ym. tarvetta tyydytetty täydellisesti.

Tavaravaihdon kasvu ei kuitenkaan vielä puhu siitä, että kauppajärjestöt olisivat täydellisesti käyttäneet hyväkseen kaikki mahdollisuudet mitkä heille on ollut avoinna. Mallikelpoisesta työstä ollaan vielä kaukana. Onhan tosiasia, että monissa kauppajärjestöissä ilmeni väliaikoja vieläpä jokapäiväistä tarvetta oleviin tavarain myyntiin nähden, josta Karjalan hallitus ja NKP(b):n Aluekomitea usein huomautti. Onhan tosiasia, että joukko kauppajärjestöjä: Lesprodtorg, Lihatrusti, Karpromlessojuz, Totshmashbyit ja kustannusliike "Kirja", eivät täyttäneet vuosiplaaniaan, vaikka oli kaikki mahdollisuudet sen täyttämiseen.

Epätyydyttävästi on organisoitu paikallisen kalastuksen kalatavarain myynti. Karelgosryibtrest on päästänyt repeämään vuosiplaanin täyttämisen. Kolhoosikalastus useissa rajoneissa, erikoisesti pohjoisessa: Kalevalassa, Rukajärvellä, Repolassa ja Tunkualla, ei ole organisoitua. Tämänvuoksi tuli kauppajärjestöjen hankkia kalat Karjalan ulkopuolelta, mikä on kerrassaan sietämätöntä.

Huonosti on organisoitu paloöljyn kauppa, varsinkin öljybaasoista kaukana olevissa rajoneissa.

Huolimatta epäilemättömistä menestyksistä, joita on saavutettu viimevuonna, jäävät Karjalan sovettikaupan kehityksen tempot kuitenkin vielä jälkeen vaatimuksista, joita sille esittää vaurastuva ja kulttuurisesti kasvava tasavaltamme väestö.

Kaupan etumaiset työntekijät — kiitettävät — ovat saavuttaneet suuria tuloksia. Niinpä nuorisoliittolaistyttö **Zavershinskaja** — Poventsan selmaagin teollisuustavaraosaston johtaja, on 3 vuoden aikana hyvästä työstään palkittu 5 kertaa. Hänen osastonsa täyttää plaaninsa systemaattisesti. Erinomaisesti työskentelee nuorisoliittolaistyttö **Makerova** — Petroskoin Gastronomin gastronomisen osaston myyjä-prikadiiri. Tov. **Aristova** — Karelgortin kaupan N:o 3 johtaja ylitti huomattavasti vuosiplaaninsa. Hänen johtamansa kauppa ei ole saanut ostajilta yhtään valitusta. Vielä voi mainita teollisuustavarakonttorin kaupan N:o 2 tirehtöörin tov. **Tshamajevan** ja nuorisoliittolaisen **Karpovan** — kauppa N:o 30 johtajan Petroskoista. He ovat rehellisiä, initsiatiivisia työntekijöitä, jotka huolehtivat kuluttajien kasvavan kysynnän tyydyttämisestä.

Kauppajärjestöjen johtajista ei saa jättää merkitsemättä tov. **Gurinia** — Aunuksen raipotrebsojuzin johtajaa, joka on turvannut raipotrebsojuzissa ja kaikissa maaseutukaupoissa voittoa tuottavan työn. Tavaranvoihtoplaanin, joka oli 64 prosenttia suurempi viimevuotista, täytti hän marraskuun 15 päivään mennessä.

Tov. Gurinin päättäväisyyden ansiosta on Aunuksen rajonissa kunnostettu 7 myymälää mallikelpoisiksi.

Kiitettäviä ei kauppajärjestöissämme ole vähän, mutta onnettomuus on siinä, että tämän erinomaisen liikkeen organisoimiseksi niin kauppajärjestöt kuin sisämaankaupan kansankomissariaattikin työskentelevät huonosti.

Jos Karpotrebsojuz (puheenjohtaja tov. **Grafov**) tuntee edes osan kiitettävistään, seuraa niiden työtä, niin esimerkiksi Karelgortin tirehtööri tov. **Poljakov** ja Lesprodtorgin tirehtööri tov. **Fedulov** eivät ensinkään työskentele tämän asian hyväksi, eivät tunne systeeminsä parhaita työntekijöitä. Tässä on yksi syy näiden kauppajärjestöjen jälellejääneisyyteen.

Sovettikaupan jokaisen johtajan edessä on tehtävä — kasvattaa kiitettävien kaadereita, nojautua niihin, siirtää laajasti heidän kokemuksiaan ja tällä perustalla saavuttaa ratkaiseva parannus kuluttajien palvelemisessa.

Eihän ole salaisuus, että tälläkertaa kuluttajien palvelus ei ole läheskään vielä kunnollista. Usein joudutaan tekemisiin faktojen kanssa karkeasta suhtautumisesta myyjien ja kaupanjohtajien taholta kuluttajaan. Tällaisista faktoista on usein kirjoitettu "Punaisessa Karjalassakin".

Stalinilaisen Konstitutsion pykälä 130 vaatii maamme jokaista kansalaista "kunnioittamaan sosialistisen yhteiselämän sääntöjä".

Sovettikaupan kehityksen epäilemättömien saavutusten ohella mustina pilkkuina ovat huomattavat kavallukset ja varkaudet. Viimevuoden 9 kuukauden aikana muodostivat kavallukset ja varkaudet prosenteissa tavaravaihtoon: Ryibolovpotrebsojuzissa — 2,6 prosenttia, Lesprodtorgissa — 2,6 pros., Kareltorgissa — 1,3 pros., Karpotrebsojuzissa — 1,14 pros. Erikoisen sietämätön tilanne on Kantalahden raitranstorpitessa, jossa kavallukset ja varkaudet 6 kuukauden aikana muodostivat 2,9 prosenttia vaihdosta.

Kauppajärjestöjemme on ojentauduttava Gastronomin mukaan, Kareltorgin teollisuustavarakonttorin mukaan, Mäntyselän selpon (puheenjohtaja tov. **Antsijev**) ja Pistojärven selpon (puhj. tov. **Bogdanov**) mukaan, järjestöjen, joilla ei ole kavalluksia ja varkauksia. Pääasia, mitä on tehtävä tätä varten, on työntekijäin huolellinen valinta ja heidän työnsä huolellinen kontrolloiminen.

Sellaista tilannetta ei saa sallia, kun on esimerkiksi Kinelahden selpossa, Vieljärven rajonissa, jossa, kuten selsovetin kauppa-hankintasektsian johtaja tov. **Sergejev** ilmoittaa, enemmistöllä työntekijöitä ei ole edes työkirjoja, päivämyynnin tuloja ei myyjiltä oteta vastaan 15—20 päivään. Ja tämä ei ole suinkaan ainoa fakta.

Taistelussa kavalluksia ja varkauksia vastaan esittää suurta osaa kauppojen revissionikomissiat ja selsovettien kauppa-hankintasektsiat. Niiden avulla on meidän puhdistettava kauppa-aparaatti yhteiskunnallisen, sosialistisen omaisuuden varkaista ja heidän apureistaan.

Ennakkoplaanien mukaan tulee Karjalan tavaranvaihto vuonna 1937 kasvamaan vähintäin 20 prosentilla. Tällainen huomattava kasvu velvoittaa kauppajärjestöjä käymään vakavasti käsiksi vastaisen työnsä uudelleenjärjestämiseksi kiitettävien erinomaisen kokemuksen perusteella, laajan sosialistisen kilpailun perusteella.

Viimevuonna kunnostettiin tasavallan kaupungeissa ja työläisasutusalueilla 15 mallimyymälää ja maaseudulla 34 myymälää. Kalustuksensa mukaan monet niistä voivat kilpailla pääkaupunkimme parhaiden myymälöiden kanssa. Vuosi 1937 tulee olemaan kauppaverkostomme edelleen rekonstruoimisen, sen huomattavan kunnostamisen, erikoisesti varastotalouden parantamisen vuosi.

Edessä on paljon työtä. NKP(b):n koollekutsuman kauppatyön kiitettävien neuvottelun tulee antaa alku laajan sosialistisen kilpailun kehittämiselle kauppatyöntekijäin keskuudessa, vuoden 1937 tavaravaihdon plaanin ylittämiseksi.

"Vapaaehtoiset" ja isäntä

Piirtänyt Vl. Bakov.

Kapinallisten hyökkäys heikentynyt

Paris, 10 tammik. (TASS) Havas tiedoittaa Madridin puolustuskomitean tammikuun 10 päivän virallisesta tiedoituksesta, jossa sanotaan: "Aravacan rintamaosalla käytiin taistelua koko yön. Kapinallisten hyökkäys on heikentynyt niiden raskaiden menetysten johdosta, joita saksalaiset joukko-osastot tällä rintaman osalla ovat kärsineet".

Sovettiliiton prokuratuurissa

Sovettiliiton prokuratuuri on lopettanut yleisliittolaisen ylimääräisen sovettien VIII edustajakokouksen delegaatin Maria Vladimirovna Proninan murhaa koskevan asian tutkimisen.

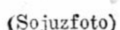
Oikeuteen on murhaajina vedetty A. E. Rozov, V. K. Fedorov, D. S. Jescherkin ja heidän apurinsa M. S. Guljajev, A. E. Guljajeva ja J. P. Karpov.

Sovettiliiton prokuraattorin vahvistama syytöskirjelmä yhdessä syytösainehiston kanssa on luovutettu RSFSR:n Korkeimmalle Oikeudelle. Asiaa tulee käsittelemään RSFSR:n Korkeimman Oikeuden sessia Korkeimman Oikeuden jäsenen tov. Rukavitshinin puheenjohdolla Melekessin kaupungissa.

Valtiosyyttäjänä tässä asiassa esiintyy RSFSR:n virkaatekevä prokuraattori F. E. Njurina.

Asian käsittely alkaa kuluvan vuoden tammikuun 17 päivänä.

Bolshoje Boltino kylässä (Gorjkin alue) olevan A. S. Pushkinin nim. om. rajonikirjaston ja rajonin valistusosaston rakennuksen edustalla kasvaa vanha suuri lehtikuusi. Vanhojen ihmisten kertomuksen mukaan tämän puun on istuttanut suuri runoilija.

Kuvassa: rajonikirjasto Boltinossa. Vasemmalla lehtikuusi.

(Sojuzfoto)

Rauhattomuus Ranskassa lisääntyy

Paris, 10 tammik. (TASS) Ranskan poliittisten piirien rauhattomuus Saksan sotavalmistelujen johdosta Espanjan Marokossa yhä voimistuu. Koko eilisen päivän tästä keskusteltiin Parisin ja Lontoon välillä. Ranskan ja Englannin hallitukset vaihtoivat keskenään informatsiota, jonka kummankin maan laivastot olivat saaneet itse Marokossa, ja jossa puhutaan saksalaisten joukko-osastojen lähettämisestä Melillaan, Tetuaniin ja Seutaan. Sanomalehtien sanojen mukaan Ranskan ja Englannin hallitukset ovat yhtä suuressa määrin rauhattomia Saksan tunkeutumisen johdosta Espanjan Marokkoon, eivätkä aijo sallia Saksan lujittumista Marokossa, sillä käytännöllisesti tämä asettaisi vakituisen vaaran alaiseksi Ranskan ja Englannin liikenteen.

Englannin diplomaattinen esitys

Paris, 10 tammik. (TASS) "Oeuvre" kirjoittaa, että kysymyksessä Saksan pyrkimyksistä Marokossa Ranska voi täydellisesti luottaa Englantiin.

"Englannin hallitus — kirjoittaa lehti edelleen — päätti eilen tehdä Ranskalle, Saksalle, Italialle ja Portugalille diplomaattisen esityksen, kysyen näiltä mailta minä päivänä ne aikovat ottaa käytäntöön kiellon vapaaehtoisten lähettämisestä Espanjaan. Tietojemme mukaan Ranska suhtautuu myönteisesti tähän kysymykseen. Se on osoittanut Englannille, että tämän toimenpiteen suorittamiseen tarvitaan yksi viikko, koska Ranskan parlamentin on tästä kysymyksestä hyväksyttävä erikoinen laki. Voi olla, että Ranska asettaa ehdoksi vaatimuksen, että järjestettäisiin näiden sitoumuksien täyttämisen kontrolli. Lontoo on kuitenkin melkein täysin vakuutettu, että Berlin esittää Englannin ehdotuksen hyväksymisen ehdoksi suuren määrän verukkeita".

Ranskan varoitus "Espanjan ylikomissaarille"

Paris, 10 tammik. (TASS) Ranskan ulkoministeriö on julkaissut tiedoituksen, jossa sanotaan, että Marokossa oleva Ranskan ylikomissaari kenraali Noges on antanut Tetuanissa olevan Ranskan pääkonsulin tehtäväksi varoittaa "Espanjan ylikomissaaria" siitä vakavasta tilanteesta, joka muodostuu saksalaisten sotajoukkojen Marokon alueelle keskittämisen johdosta.

Ilta tunnetun metsätyöläisen luona

Kontupohja, 11 (Karel-TASS). Äänisen punktin stahanovilainen metsätyöläinen tov. Mihail Ivanovitsh **Kirillov** toimeenpani asunnossaan Mihejevoselässä iltakutsut sesongin hakkuutehtävänsä täyttämisen johdosta.

Illanviettoon saapui yli 50 vierasta, niiden joukossa Äänisen- ja Kedrojärven punktien stahanovilaisia, Tpk:n puheenjohtaja tov. **Pottojev**, lespromhoosin tirehtööri tov. **Duntov** ja muita.

Mihail Ivanovitsh kertoi vierailleen, että tammikuun 9 päivänä puolilta päivin hän sai sesonkitehtävänsä täytetyksi, hakaten kaikkiaan 1.420 kiintokuutiometriä. Samalla hän kertoi työkokemuksistaan.

Työhön menen aamulla kello 5 aikana ja jo tiellä sovin apulaisteni Jelesovin ja Jelesovan kanssa työstä. Palstalle saavuttuamme heti alamme uutterasti työskennellä. Päivälliseen saakka sahaan yhdellä jännesahalla ja sen jälkeen otan toisen. Työn päätämme kello 5 illalla.

Stahanovilaisen työn tuloksena on työpalkkani kohonnut. Lokakuussa ansaitsin 330 ruplaa, marraskuussa 486, joulukuussa 605 ruplaa ja tammikuun 7 ensipäivän aikana 271 ruplaa. Tammikuun 4 päivänä kaadoin 107 kiintokuutiometriä ja ansaitsin 100 ruplaa. Apulaiseni ansaitsevat tällöin 74 ruplaa. Saavutukseni eivät ole kuitenkaan rajatuloksia. Otan vielä sitoumuksen hakata 1.500 kiintokuutiometriä.

Tilaisuudessa esiintyi myöskin tuhansikko T. Ignatjev, sitoutuen ylimääräisesti hakkaamaan 1.130 kiintokuutiometriä.

Lespromhoosi on palkinnut tov. Kirillovin huonekalustolla.

Tukinajajan ansiot

Kemi, 11 (Karel-TASS). Sändän punktin stahanovilainen tukinajaja Ivan Petrovitsh Sofronov, joka on sitoutunut sesongin aikana ajamaan yhdellä hevosella 2.000 kiintokuutiometriä puutavaraa, ajoi neljänneksen aikana 1.006 kiintokuutiometriä. Joka päivä hän täyttää norminsa 200—300 prosentilla. Joulukuun aikana hän ansaitsi 1.033 ruplaa. Tähän ei sisälly hevosen ruokintaan käytetyt kulungit.

Tuntemattomaksi on muuttunut rajoni

Kemi, 11 (Karel-TASS). Tammikuun 6 päivänä päättynyt väenlasku todistaa suuria muutoksia, joita on tapahtunut v. 1926 lähtien tähän saakka Kemin rajonissa. 10 vuoden aikana on väestö rajonissa lisääntynyt 114 prosentilla. Ponkaman selsovetin väkiluku on lisääntynyt yli kolminkerroin ja vuodesta 1917 lähtien kymmenkertaisesti. Suuresti ovat kasvaneet muutkin asutukset

Ondatrien koepyynti

Näinä päivinä toimeenpani Karelpushninan konttori ensimmäisen kokeellisen ondatrien talvipyynnin Lohijärvessä, Paatjärvessä ja muissa Äänisenrannan rajonin järvissä. Spesialistit toteavat, että tähän aikaan vuodesta on eläimen turkis korkealaatuinen. Nyttemmin on ondatrien pyynti keskeytetty, mutta uudistetaan se kokeilutarkoituksissa helmikuussa. (Karel-TASS).

Parhaiden kauppatyöntekijäin yleiskarjalainen neuvottelu

Tammikuun 10 päivänä kello 6 illalla avattiin konerakennustyöläisten klubilla parhaiden kauppatyöntekijäin yleiskarjalainen neuvottelu.

Neuvottelun avasi Karjalan Puoluealuekomitean sovetti- ja kauppaosaston johtaja tov. **Gashkov,** puhuen maassamme tapahtuneista suurista muutoksista, sosialistisen rakennustyön saavutuksista, väestön kulttuurisuuden kasvusta jne. sekä osoitti, että kaiken tämän ohella on sovettikaupallakin huomattavia menestyksiä. Tov. Gashkov asetti neuvottelun tehtäväksi määritellä konkreettiset toimenpiteet stahanovilaisen liikkeen yhä laajempaa kehittämistä varten kaupan alalla, sosialistisen kilpailun ja muiden toimenpiteiden kehittämiseksi.

Tov. Gashkov ilmaisi vakaumuksensa siitä, että mainiot kauppatyöntekijät työpaikoilleen palattuaan siirtävät kokemuksensa kaikille työntekijöille ja muuttavat kaupan koko Karjalassa todelliseksi sovettikaupaksi, kulttuuriseksi kaupankäynniksi.

Neuvottelun puhemiehistöön valittiin 20 henkilöä, niiden joukossa tt. **Irklis, Nikolskij, Petrovskij** (Sovnarkom), **Stepanov** (TpKK), **Gashkov, Orel** (Sisäm. kaup. kk), mainiot kauppatyöntekijät tt. **Gurin** (Aunus), **Voltshenkov** (Petroskoi), **Varmin** (Kemi), ja muita.

Neuvottelun kunniapuhemiehistöön valittiin NKP(b):n KK:n politbyro.

Suuren selostuksen sovettikaupan tilasta ja v. 1937 tehtävistä teki Karjalan sisämaankaupan kansankomissaari tov. **Orel.**

Tov. Orel tiedoitti neuvottelulle, että tavaranvaihtoplaani Karjalassa on täytetty 105 prosentilla ja että kauppaverkosto on huomattavasti laajentunut. Tasavallan rajoneissa on 34 mallikauppaa, kaupungeissa 16. Selostaja esitti mallikelpoisina kauppatyöntekijöinä myyjät tt. Matson (Kalevala), Zavershinskaja (Poventsa), Makarova, Klimova, Gurin ja useita muita. Kaikki nämä työskentelevät tunnollisesti, heillä ei ole vaillinkeja, niiden kaupat ovat kannattavia.

Tov. Orel osoitti, että kauppatyöntekijäin perustehtävänä kuluvana vuonna on laajentaa tavarankiertoa 25 prosentilla, kehittää sosialistista kilpailua myymälöiden kesken ja niiden sisällä käydä säälimätöntä taistelua vajauksia ja varkauksia vastaan.

KUVASSA: Gastronomin (Petroskoi) myymälän voi- ja juusto-osasto.
(Foto — G. Ankudinov.)

Keskustelussa tov. Orelin selostuksen johdosta esiintyi 11 henkilöä. Aunuksen rajonin kulutuskooperatiiviliiton puheenjohtaja tov. **Gurin** kertoi neuvottelulle menestyksistään. Vuosiplaani on täytetty 113 prosentilla. Rajonissa ei ole ainoatakaan kannattamatonta myymälää. Myyjät harjoittavat teknillistä opiskelua. Kolhoosnikkain kanssa on kiinteä yhteys ja heidän kysyntänsä otetaan huomioon. Rajonissa on 18 kauppa-hankintasektsiaa selsovettien yhteydessä, niistä 12 toimii hyvin. Kolhoosnikat suhtautuvat myymälöihin hyvin, varaavat transporttia. Kaupat ovat järjestäneet erikoisen hyvin työnsä maatalouskamppailujen ja metsätöiden aikana. Marras- ja joulukuun aikana tehtiin 60 kauppamatkaa metsään, jolloin kauppavaihto teki yli 20 tuhatta ruplaa. Vuoden aikana on järjestetty 12 toripäivät ja yhdet markkinat.

Kalevalan rajonin Pistojärven kyläkooperatiivin puheenjohtaja tov. **Bogdanov** kertoi, miten selsovetin kauppasektsia auttaa häntä työssänsä. Kauppavaihto on vuoden aikana ollut 90 tuhatta ruplaa, 45 tuhatta ruplaa vastoin viime vuonna. Hän vakuutti neuvottelulle lisäävänsä kuluvana vuonna tavaravaihtoa 30 prosentilla.

Poventsan selsovetin kauppahankintasektsian jäsen tov. **Menshina** kertoi miten heidän sektsiansa yhdessä naisaktiivin kanssa taistelee kavalluksia vastaan ja käytännöllisesti auttaa kauppaa kulttuurisen sovettikaupan kehittämisessä. Tov. Menshina vakuutti neuvottelulle, että hänen sektsiansa tulee saavuttamaan yhä hedelmällisempiä tuloksia.

Iltaistunnossa esiintyivät vielä tt. **Belousov** (Gastronom), **Antsujev** (Mäntyselkä), **Meshkov** (Puutosi), **Isajev** (Aunus), **Stefa Mihina** (oppilaskombinaatti) jne.

Neuvottelu sai tervehdyssähkösanomat tt. **Veizeriltä, Zelenskiltä** ja **Hintshukilta** sekä lähetti heille vastaussähkösanomat.

Eilen tammikuun 11 päivänä jatkui keskustelu tov. Orelin selostuksen johdosta.

Puheenvuorossaan ilmoitti Äänisentakaisen rajonin Sungun kyläkooperatiivin puheenjohtaja tov. **Stepanova,** että hän kilpailee Poventsan kyläkooperatiivin kanssa.

Tov. Stepanova antoi sitoumuksen muuttaa kyläkooperatiivinsa naisten hoitamaksi mallikelpoiseksi kulutusosuuskunnaksi ja haastoi samalla sosialistiseen kilpailuun Muunjärven (Petrovskin rajoni) ja Vysokovskin (Pohjoisen alueen Kimanozerskin rajonin) kyläkooperatiivit.

Puhujakorokkeelle nousi tämän jälkeen Pohjoisen alueen prikaadin johtaja tov. **Parshin.** Hän toi neuvottelulle Pohjoisen alueen mainioiden kauppatyöntekijäin ja stahanovilaisten tervehdyksen. Tov. Parshin ilmoitti, että Pohjoisella alueella, jonka kauppatyöntekijät kilpailevat Karjalan kanssa, on tavaranvaihtoplaani täytetty 103 prosentilla, tehden lisäys v. 1935 verrattuna 30 prosenttia.

Tov. Parshin kertoi, että Karjalan prikaadin tulo Arkangeliin tekemään sosialistisen kilpailun sopimusta, herätti alueen kauppajärjestön. Tällä hetkellä on alueella 482 kauppastahanovilaista. Tov. Parshin kehoitti Karjalan järjestöjä kiinnittämään vakavaa huomiota stahanovilaisten kasvatukseen.

Istunnossa puhuivat edelleen tt. **Grishin** (Karhumäki), **Jegorov** (Kontupohja), **Morkin** (Nivastroi), **Labaznikov** (Petroskoin Gastronom) ja muut.

Karjalan hallituksen nimessä tervehti neuvottelua tov. **Stepanov.**

Tänään neuvottelu päättää työnsä. (Karel-TASS).

Nikolai Keskinen

Lososiinan autobaasilla joulukuun 31 päivänä v. 1936 kuoli tapaturmaisesti tov. Nikolai *Keskinen.*

Keskinen oli syntynyt Suomessa Yli-Härmässä lokakuun 28 päivänä v. 1882.

Aktiivisesti taisteli Nikolai Keskinen Suomen työväenluokan riveissä aina v. 1911—1912 asti, jolloin hän siirtyi Amerikaan. Samoin Amerikassa ollessaan osallistui Keskinen työväenluokan taisteluun Amerikan kapitalismia vastaan, kunnes hän v. 1931 siirtyi Amerikasta Sovetti-Karjalaan. Täällä hän työskenteli koko ajan Lososinan autobaasalla eturivin työläisenä. Osallistui aktiivisesti tuotannolliseen sekä yhteiskunnalliseen elämään. Viimeaikoihin asti oli Nikolai Keskinen baasan parhaita stahanovilaisia.

Kaipauksella muistelemme riveistämme poistunutta toveria.

Joukko työtovereita.

Vastaavan toimittajan sijainen
A. VIHOLAINEN

ILMOITUS

Petroskoin kaupunkisovetin vuoden 1936 joulukuun 26 päivän pakollisen päätöksen perusteella kaupungin maaosasto velvoittaa Suolusmäen kaikki järjestöt ja kansalaiset tuomaan suuren sarvikarjan (lehmät, vasikat, sonnit) tuberkulinisoimista varten vuoden 1937 tammikuun 13, 14, 15, 16 ja 17 päivinä kello 8:ksi aamulla Onegan tehtaan entisen sovhoosin sikalaan (Suolusmäki).

Kaupungin maaosasto.

Kirjallisuusfestivaaleja järjestämään

ALOTE, JOTA ON KEHITETTÄVÄ KAIKISSA RAJONEISSA

Vieljärven rajonin nuorisoliittolaiset tekivät äskettäin alotteen kirjallisuusfestivaalien järjestämisestä. Tämä on erinomainen alote ja on sitä kehitettävä kaikissa rajoneissa.

Kontupohjan nuorisoliittolaiset ovatkin jo ryhtyneet järjestämään kirjallisuusfestivaalia. Kysymystä käsiteltiin joulukuun lopulla nuorisoliiton kokouksessa, jossa hyväksyttiin plaani.

Ensimmäisenä tehtävänä on kombinaatin kirjastojen kuntoonlaittaminen. Tehdaskomitea luovuttaa 7.000 ruplaa uusien kirjojen ostoon. Työpaikkakomitea luovuttaa myös huomattavan summan samaan tarkoitukseen.

Festivaali aloitettiin tammikuun 1 päivästä ja kestää se maaliskuun 25 päivään. Jokaisella työosastolla tullaan pitämään kokoukset tästä kysymyksestä, tehdään näytetaulukot kirjoista ja siitä miten kirjallisuutta luetaan. Valtuutetut työosastoille on jo valittu. Työläisten keskuudessa järjestetään kollektiivisia luku- ja keskustelutilaisuuksia. Pidetään myös erikoinen kirjallisuusilta, järjestetään kinoesityksiä ym. Tehdään tunnetuksi Pushkinin elämää ja tuotantoa. Laitetaan kirjallisuusbasaari.

Festivaalin tehtäväksi olemme asettaneet kasvattaa nuorisoa aktiivisiksi kirjallisuuden lukijoiksi, opiskelemaan kirjallisuutta ja nostaa esille täten uusia itsetoiminnallisen taiteen voimia. Festivaalilla pyrimme myös siihen, että jokainen nuorisoliittolainen hankkisi itselleen oman pikkukirjaston.

Ensimmäisenä on alettu käsitellä Pushkinin tuotteita ja valmistautua Pushkin-juhlaan.

Nuorisoliitto, joka kulkee tämän mainion alotteen johdossa, on ehdottanut paikallisille lehtien toimituksille, että ne organisoisivat kirjallisuuspiirit.

M. Kiisseli.

Suuri kysyntä N. Ostrovskin kirjoilla

Kirjailija-vainaja N. Ostrovskin persoonallisuus ja tuotanto nauttivat suurta kansanomaisuutta ja rakkautta Karjalan väestön keskuudessa. Sitä todistaa kirkkaasti hänen kirjansa "Miten teräs karastui" suuri ja jatkuvasti kasvava kysyntä.

Kahden vuoden aikana (v.v. 1932—1933) on kooperatiiviyhtymän kustannusliike levittänyt Karjalaan 500 kappaletta tätä verratonta kirjaa. Vuonna 1934 tämä luku lähes kaksinkertaistui: kirjastoille myytiin 500 ja kansalaisille 400 kappaletta. Vuonna 1935 "Miten teräs karastui" sai yhä laajemman levikin: Kirjastot saivat 1.500 kappaletta ja kirjamyymälät myivät 1.200 kappaletta. Monikertaisesti kasvoivat nämä numerot viime vuoden aikana. Vuonna 1936 ovat kirjastot saaneet 3.720 kappaletta ja kirjakaupat myyneet 3.000 kirjaa.

Näin ollen ovat kirjakaupat ja kooperatiiviyhtymän kustannusliikkeen kollektori myyneet Karjalaan 10.820 Ostrovskin kirjaa. Tämän verrattoman tuotteen kysyntä yhä kasvaa. (Karel-TASS).

Muutamia huomautuksia kirjan "Aapinen" johdosta

Äskettäin ilmestynyt A. Raution laatima "Aapinen" alkeiskoulun ensimmäisen luokan oppilaita varten on metoodisesti paljon eheämpi aikaisemmin ilmestyneitä "Aapisia". Tekijä on onnistuneesti pitänyt silmällä juuri sitä lapsi-ikärajaa, joka vasta alkaa oppimaan luku- ja kirjoitustaitoa. Tekijä on kiinnittänyt huomiota kirjainten ja sanojen kirjoittamisvaikeuteen, mikä useimmiten edellisissä "Aapisissa" oli jätetty huomioonottamatta ja lähdettiin esim. lukemisharjoituksia opettamaan lapsille i-äänteestä. Nykyisessä "Aapisessa" on onnistuneesti osoitettu kädentaivutusliikkeitä eri kirjainten osia kirjoitettaessa. Kaikki nämä ohjeet ovat välttämättömiä, kun aletaan lapsille opettaa kirjainten kirjoittamista.

Rinnan saavutusten kanssa havaitsee "Aapisessa" eräitä puutteellisuuksia, niinpä välimerkkien käytössä on virheitä. Sivulla 30 on seuraava lause: "Katso kontio", kun pitää olla: "Katso, kontio!". Sivulla 31 on lause: "Kolja huusi: otan, otan!", kun pitää olla: "Kolja huusi: Otan, otan!". Sivulla 49 on lause: "Dunja, tule", kun pitää olla: "Dunja, tule!" Myös sanojen jakaminen tavuihin on toimitettu huolimattomasti. Sitä osoittaa seuraavat esimerkit. Sivulla 29 on sana "nopea" jaettu tavuihin "no-pea", kun pitää olla: no-pe-a. Sivulla 36 sana "lokakuulaisia" on jaettu tavuihin "lo-ka-kuu-lai-sia", kun tulee olla: lo-ka-kuu-lai-si-a. Sitäpaitsi kirjainmerkkien kirjoittaminen eroaa suuresti edellisistä "Aapisista" eikä edukseen, sillä esim. iso s ja g kirjain ovat melkein samanlaisia, mikä vaikeuttaa lapsia eroittamaan ne toisistaan. Samaten ovat iso ja pieni v-kirjain melkein samanlaisia jne. Allekirjoittaneen mielestä ei näillä kirjainmerkkien muuttamisella ole autettu lapsia ymmärtämään paremmin kirjaimia, vaan on niillä aivan päinvastainen tulos. Sellaisiin seikkoihin kuin kirjainmerkkien muotoon on toimittajien kiinnitettävä tarpeellinen huomio, varsinkin silloin kun toimitetaan oppikirjoja lapsille, jotka alkavat vasta opettelemaan luku- ja kirjoitustaitoa.

J. Ryytteli.

TOIMITUKSEN TELEFOONIT: Vastaava toimittaja - 7-90. Vast. toimittajan sij. ja toimitussihteeri — 7-90. Osastojen johtajat — 7-23. ТЕЛЕФОНЫ РЕДАКЦИИ: ответств. редактор — 7-90. Зам. отв. редактора и отв. секретаря — 7-90. Зав. отделами — 7-23.
TOIMITUKSEN OSOITE: — АДРЕС РЕДАКЦИИ: АКССР — Петрозаводск, Пушкинская 7. ИЗДАТЕЛЬСТВО Карельского Обкома ВКП(б). адрес: АКССР Петрозаводск, Пушкинская 7, комн. № 304, тел. 517. — Типография им. Анохина АКССР, гор. Петрозаводск, Пушкинская 7. Уполномоч. Главлита Карельской АССР № А-171 Заказ № 141 — Тираж 7278 экз.